

ANUNCI D'APROVACIÓ DEFINITIVA DE L'ORDENANÇA REGULADORA DE LES CARRETERES DE TITULARITAT DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA

La Diputació de Barcelona, en sessió plenària del dia 30 de novembre de 2017, va aprovar, entre d'altres, el dictamen 189/2017, mitjançant el qual s'acorda l'aprovació inicial de l'Ordenança reguladora de les carreteres de titularitat de la Diputació de Barcelona, de conformitat amb el que disposen l'article 49 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, l'article 178 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya i l'article 63 del Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals de Catalunya. Un cop transcorregut el termini d'informació pública sense que s'hagi presentat cap reclamació ni al·legació, d'acord amb allò establert en el dictamen més amunt indicat, l'acord d'aprovació inicial ha esdevingut definitiu. Es reproduïx tot seguit el text íntegre de l'Ordenança reguladora de les carreteres de titularitat de la Diputació de Barcelona:

ORDENANÇA REGULADORA DE LES CARRETERES DE TITULARITAT DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA.

ÍNDEX

TÍTOL PRIMER. DISPOSICIONS GENERALS

Article 1.	Objecte
Article 2.	Definició
Article 3.	Àmbit d'aplicació
Article 4.	Titularitat de les carreteres
Article 5.	Canvi de titularitat de carreteres de la Diputació de Barcelona
Article 6.	Règim jurídic
Article 7.	Catàleg de carreteres de la Diputació de Barcelona
Article 8.	Circulars tècniques
Article 9.	Seguretat viària
Article 10.	Conceptes tècnics
Article 11.	Control preventiu municipal
Article 12.	Coordinació entre administracions públiques

TÍTOL SEGON. PLANIFICACIÓ I PROJECTES

CAPÍTOL I. Plans zonals de la Diputació de Barcelona

Article 13.	Definició
Article 14.	Naturalesa
Article 15.	Contingut
Article 16.	Elaboració i aprovació
Article 17.	Revisió i modificació

CAPÍTOL II. Plans de millora d'infraestructura

Article 18.	Definició
Article 19.	Naturalesa
Article 20.	Contingut
Article 21.	Elaboració i aprovació

Article 22. Revisió i modificació

CAPÍTOL III. Pla de seguretat viària

Article 23. Definició
Article 24. Contingut del document d'actuacions de conservació de la xarxa local de carreteres
Article 25. Contingut del document d'actuacions en trams amb alta concentració d'accidents
Article 26. Elaboració i aprovació
Article 27. Revisió i modificació

CAPÍTOL IV. Estudis i projectes

Article 28. Tipus de projectes o estudis
Article 29. Estudis informatius previs
Article 30. Projecte de traçat
Article 31. Contingut dels projectes de traçat
Article 32. Contingut dels projectes de construcció

CAPÍTOL V. Procediment

Article 33. Inici del procediment: ordres de treball
Article 34. Aprovació tècnica
Article 35. Informes de les administracions afectades i informació pública
Article 36. Aprovació dels estudis i projectes objecte d'informació pública
Article 37. Efectes de l'aprovació dels estudis i projectes
Article 38. Declaració d'utilitat pública
Article 39. Expropiació de béns i drets

CAPÍTOL VI. Protecció del medi

Article 40. Avaluació d'impacte ambiental
Article 41. Contingut dels estudis d'impacte ambiental

CAPÍTOL VII. Execució de les obres

Article 42. Execució de les obres
Article 43. Execució de les obres per tercers
Article 44. Control municipal
Article 45. Actuacions a les àrees de servei
Article 46. Projectes a executar mitjançant el contracte de concessió d'obra pública

CAPÍTOL VIII. Delimitació d'àmbits de conservació i titularitat

Article 47. Convenis entre administracions titulars del domini públic

TÍTOL TERCER. FINANÇAMENT I EXPLOTACIÓ

CAPÍTOL I. Finançament

Article 48. Modalitat de finançament
Article 49. Col·laboració entre administracions
Article 50. Aportacions de particulars
Article 51. Contribucions especials

CAPÍTOL II. Explotació

Article 52. Concepte
Article 53. Modes d'explotació de les carreteres
Article 54. Facultats inspectores
Article 55. Treballs d'explotació
Article 56. Senyalització

CAPÍTOL III. Elements funcionals de la carretera i instal·lacions addicionals

Article 57. Concepte

Àrea de Territori i Sostenibilitat
Gerència de Serveis d'Infraestructures
Viàries i Mobilitat
AV

- Article 58. Iniciativa i sistemes d'execució
- Article 59. Recepció i lliurament de les obres
- Article 60. Explotació d'elements funcionals de la carretera i equipaments addicionals

TÍTOL QUART. ÚS I DEFENSA DE LES CARRETERES

CAPÍTOL I. Delimitació del domini públic viari i zones de protecció

- Article 61. Zones de protecció
- Article 62. Aresta exterior de l'esplanació
- Article 63. Prohibició específica

CAPÍTOL II. Zona de domini públic

- Article 64. Delimitació
- Article 65. Expropiació
- Article 66. Utilització de la zona de domini públic
- Article 67. Usos autoritzables en la zona de domini públic

CAPÍTOL III. Zona de servitud

- Article 68. Delimitació
- Article 69. Utilització de la zona de servitud
- Article 70. Requisits
- Article 71. Limitacions
- Article 72. Indemnització
- Article 73. Usos autoritzables en la zona de servitud

CAPÍTOL IV. Zona d'afectació

- Article 74. Delimitació
- Article 75. Autoritzacions
- Article 76. Usos autoritzables en la zona d'afectació
- Article 77. Obres de consolidació

CAPÍTOL V. Línia d'edificació

- Article 78. Delimitació general
- Article 79. Supòsits especials
- Article 80. Limitacions
- Article 81. Procediment
- Article 82. Aprovació de l'expedient de delimitació

CAPÍTOL VI. Règim d'autoritzacions

- Article 83. Autoritzacions administratives
- Article 84. Procediment per a l'atorgament d'autoritzacions
- Article 85. Supòsits de denegació d'autoritzacions per previsió d'obres
- Article 86. Documentació acompanyar a les sol·licituds d'autorització
- Article 87. Condicions generals per a l'atorgament d'autoritzacions
- Article 88. Condicions particulars per a cada tipus d'autorització
- Article 89. Comunicacions prèvies
- Article 90. Efectes de l'autorització
- Article 91. Convenis entre administracions titulars del domini públic
- Article 92. Modificació, suspensió o resolució de l'autorització

CAPÍTOL VII. Publicitat i rètols

- Article 93. Prohibició
- Article 94. Publicitat
- Article 95. Rètol informatius
- Article 96. Rètols indicatius d'establiments mercantils o industrials
- Article 97. Rètols eventuais

Article 98. Autoritzacions

CAPÍTOL VIII. Accessos

Article 99. Classificació
Article 100. Limitacions dels accessos per raó de la carretera
Article 101. Limitacions per raó de la visibilitat
Article 102. Limitació per raó de la distància respecte a altres accessos
Article 103. Limitació d'accessos
Article 104. Reordenació d'accessos
Article 105. Iniciativa particular
Article 106. Contingut dels projectes
Article 107. Obres en zona de domini públic
Article 108. Autoritzacions
Article 109. Execució de les obres
Article 110. Procediment abreujat
Article 111. Informes previs

CAPÍTOL IX. Estacions de servei

Article 112. Concepte
Article 113. Explotació
Article 114. Accessibilitat
Article 115. Instal·lacions i serveis
Article 116. Característiques tècniques
Article 117. Obres en zona de domini públic
Article 118. Procediment de les autoritzacions
Article 119. Contingut dels projectes
Article 120. Estacions de servei als trams urbans
Article 121. Informes previs

CAPÍTOL X. Delimitació del dret de propietat per a la preservació del domini públic viari

Article 122. Règim general
Article 123. Afectacions singulars
Article 124. Conservació de construccions i d'elements confrontants amb la carretera

CAPÍTOL XI. Mesures relatives a la funcionalitat de la via

Article 125. Ús general
Article 126. Mesures de funcionalitat de la via
Article 127. Autoritzacions de la Diputació de Barcelona
Article 128. Actuacions encaminades a millorar l'ús de les carreteres
Article 129. Restriccions de trànsit per obres
Article 130. Transports especials
Article 131. Proves esportives
Article 132. Altres usos singulars
Article 133. Garanties i estudi d'incidència sobre el sistema viari
Article 134. Control d'usos

TÍTOL CINQUÈ. TRAMS URBANS I TRAVESSERES

Article 135. Règim aplicable
Article 136. Concepte de tram urbà
Article 137. Concepte de travessera
Article 138. Delimitació de trams urbans i travesseres
Article 139. Projectes de delimitació
Article 140. Autoritzacions
Article 141. Autoritzacions que afecten la calçada o el subsòl de la zona de domini públic
Article 142. Autoritzacions en zona de domini públic
Article 143. Autoritzacions en zona de servitud i d'afectació

Àrea de Territori i Sostenibilitat
**Gerència de Serveis d'Infraestructures
Viàries i Mobilitat**
AV

- Article 144. Actuacions de l'administració titular del domini
- Article 145. Elements reductors de velocitat
- Article 146. Conservació i explotació
- Article 147. Traspàs de vies
- Article 148. Procediment de traspàs
- Article 149. Convenis de conservació i explotació de les vies urbanes
- Article 150. Utilització i limitacions a la circulació

TÍTOL SISÈ. RÈGIM SANCIONADOR I ALTRES MESURES DE PROTECCIÓ DE LA LEGALITAT

CAPÍTOL I. Disposicions generals

- Article 151. Potestat sancionadora
- Article 152. Òrgans competents
- Article 153. Infraccions
- Article 154. Prescripció
- Article 155. Interrupció de la prescripció
- Article 156. Responsabilitat per la comissió d'infraccions
- Article 157. Sancions
- Article 158. Criteris per a la graduació de sancions
- Article 159. Apreciació de delictes o falta
- Article 160. Funcions d'inspecció i control viari
- Article 161. Mesures cautelars

CAPÍTOL II. Procediment sancionador

- Article 162. Formes d'iniciació del procediment sancionador
- Article 163. Període d'informació pública
- Article 164. Iniciació
- Article 165. Instrucció del procediment i plec de càrrecs
- Article 166. Pràctica de la prova
- Article 167. Proposta de resolució
- Article 168. Tràmit d'audiència i elevació de la proposta de resolució
- Article 169. Terminació del procediment sancionador
- Article 170. Resolució del procediment
- Article 171. Tramitació simplificada
- Article 172. Caducitat de l'expedient
- Article 173. Supòsits d'interrupció de la caducitat
- Article 174. Executivitat

CAPÍTOL III. Altres mesures de protecció de la legalitat

- Article 174. Multes coercitives
- Article 176. Danys al domini públic viari
- Article 177. Restitució del medi a l'estat anterior
- Article 178. Exigibilitat
- Article 179. Suspensió dels efectes de les autoritzacions i les llicències
- Article 180. Nul·litat d'autoritzacions i llicències

DISPOSICIONS ADDICIONALS

- Primera
- Segona

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

- Primera
- Segona

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

- Única

DISPOSICIÓ FINAL

Única

PREÀMBUL

El Decret Legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de carreteres, va establir, per raons d'eficiència i optimització de recursos, una nova distribució de la titularitat i competència de la xarxa de carreteres de Catalunya, atribuint la xarxa local a les diputacions o ens supramunicipals que les substitueixin i la xarxa bàsica i comarcal a la Generalitat de Catalunya.

En l'àmbit de clarificació competencial, la disposició transitòria primera de la llei invocada fixà el mecanisme que s'havia d'utilitzar per a portar a terme els traspàsos adequats al nou règim de titularitats i indicà que s'havia de dur a terme per mitjà d'un conveni que havia d'ésser aprovat pel Govern de la Generalitat i els òrgans corresponents de cada Diputació. Per tal de donar compliment a l'esmentada disposició, amb data 3 de novembre de 2010 es va signar el Conveni entre la Diputació de Barcelona i la Generalitat, mitjançant el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, de transferència de titularitat de determinades carreteres de la xarxa local i finançament d'actuacions, essent plenament efectiva en data 22 de novembre de 2010, data en la que es van signar les corresponents actes formals de traspàs.

El traspàs de titularitat suposa l'assumpció, per la Diputació de Barcelona de totes les competències que la Llei de carreteres atribueix a l'Administració de la Generalitat, inclòs l'exercici de la potestat sancionadora, en l'àmbit de la xarxa de la qual passa a ser titular.

La xarxa local de carreteres té un paper fonamental per tal d'aconseguir una òptima accessibilitat al territori. En l'exercici de les funcions que té encomanades, la Diputació de Barcelona exerceix les seves funcions amb l'objectiu de prestar un servei públic de qualitat, concedint especial atenció a la seguretat viària i mirant d'aconseguir l'eficiència tant en la gestió com en l'adequada administració dels recursos financers.

Definida legalment la xarxa de carreteres de titularitat de la Diputació de Barcelona, l'assumpció de competències plenes respecte a la mateixa comporta la possibilitat de recollir en una norma pròpia, respectant el principi de jerarquia normativa, les especificitats pròpies de les carreteres locals integrants de l'esmentada xarxa atenent a llurs característiques.

Malgrat la Diputació de Barcelona disposa d'una Ordenança d'ús i defensa de carreteres aprovada l'any 1995, els canvis normatius que s'han produït durant aquest període i l'evolució de les carreteres com a infraestructures de transport, fan ineludible l'aprovació d'una nova regulació pròpia que contingui els instruments tècnics i jurídics necessaris per a una adequada ordenació, funcionalitat i protecció de les vies que conformen la xarxa local de carreteres de titularitat de la Diputació de Barcelona.

La present Ordenança té com a finalitat principal adaptar la normativa autonòmica de carreteres a les peculiaritats de la xarxa local que, pel seu paper vertebrador del territori, requereix d'una complexa gestió per tal d'aconseguir la conciliació de necessitats, de vegades contraposades, en un equilibri funcional, social, ambiental i econòmic.

Es tracta, en definitiva, d'articular una regulació completa i sistemàtica del règim jurídic aplicable a la xarxa local de carreteres de titularitat de la Diputació de Barcelona que contribueixi a l'aclariment de determinats preceptes i introdueixi les precisions necessàries a la normativa existent fins al moment, així com les adaptacions escaients de la mateixa, per tal d'aconseguir una correcta execució de les competències que li són pròpies i amb la finalitat última de salvaguardar i garantir el servei viari en condicions de seguretat.

Per últim, cal fer esment específic a que la redacció d'aquesta ordenança s'aprova d'acord amb el procediment que preveu l'article 178 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

TÍTOL PRIMER. DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte

Aquesta ordenança té per objecte regular la planificació, la projecció, la construcció, el finançament i l'explotació de les carreteres de titularitat de la Diputació de Barcelona, així com el servei públic que se'n derivi.

Article 2. Definició

Es consideren carreteres les vies de comunicació terrestre de domini i ús públic, projectades i construïdes fonamentalment per a la circulació de vehicles.

Article 3. Àmbit d'aplicació

1. Aquesta ordenança és d'aplicació a les carreteres de titularitat de la Diputació de Barcelona.
2. Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació de la present ordenança:
 - a) Les vies i els accessos als nuclis de població que integren la xarxa viària municipal, sempre que no es considerin tram urbà o travessera.
 - b) Les pistes forestals i els camins rurals, inclosos els camins de bast i ramaders, senders i corriols, als quals els és d'aplicació la legislació reguladora d'accés motoritzat al medi natural.
 - c) Els camins de servei o accés, de titularitat pública o privada, construïts com a

elements auxiliars o complementaris de les activitats específiques dels seus titulars.

Quan les circumstàncies dels camins de servei ho permetin i ho exigeixi l'interès general, es pot acordar l'obertura d'aquests camins a l'ús públic, de conformitat amb la normativa específica aplicable. En aquest supòsit, han d'observar-se les normes d'ús i seguretat de la carretera i, si escau, a l'efecte d'indemnització, la Llei d'expropiació forçosa.

- d) Les noves vies que siguin executades directament o indirecta pels ajuntaments, d'acord amb el planejament vigent.
- e) Els camins que es construeixin alhora que es construeixen noves carreteres o es milloren les existents, per a millorar o mantenir l'accessibilitat al territori i que no reuneixin els requisits funcionals suficients per a considerar-los carreteres o bé no reuneixen les característiques tècniques pròpies de les carreteres.
- f) Els sobrants de vial, entenent com a tals els trams de carretera que han quedat fora d'ús o han perdut la seva funcionalitat per plans o projectes d'obres que impliquin la seva substitució.

Article 4. Titularitat de les carreteres

1. Són de titularitat de la Diputació de Barcelona les carreteres de la xarxa local incloses en el seu àmbit competencial, i que s'han d'incloure al Catàleg de carreteres i a l'Inventari de béns de la Diputació de Barcelona.
2. Es poden afegir a la xarxa local de carreteres les que defineixin els plans zonals que, amb aquesta finalitat, redacti la Diputació.

Article 5. Canvi de titularitat de carreteres de la Diputació de Barcelona

1. El canvi de titularitat d'una carretera de la Diputació de Barcelona en favor d'una altra administració s'ha de fer per acord del Govern de la Generalitat de Catalunya.
2. La Diputació, com a titular de l'esmentada via, ha d'incoar i tramitar l'expedient corresponent, en què ha de constar el consentiment i l'acceptació de l'administració interessada.
3. La resolució de l'expedient administratiu ha d'acordar elevar al Govern de la Generalitat de Catalunya la proposta de canvi de titularitat perquè, si escau, l'aprovi.
4. El canvi de titularitat s'ha de fer mitjançant un conveni entre les administracions implicades i és plenament efectiu quan ambdues administracions signin les actes formals de traspàs corresponents, en les quals s'ha d'especificar amb precisió les

característiques dels trams que se cedeixen i s'ha de fer constar la documentació que les administracions bescanviïn per prestar els serveis afectats. Aquest conveni contindrà la data a partir de la qual cadascuna de les administracions és responsable dels fets que poguessin generar responsabilitat patrimonial de l'Administració.

5. El que estableix aquest article no és aplicable al traspàs de vies que regulen els articles 147 i següents.

Article 6. Règim jurídic

Les carreteres objecte d'aquesta ordenança són de domini públic i correspon a la Diputació de Barcelona acomplir-ne l'execució, la gestió i la conservació, sense perjudici que, per al desenvolupament de les funcions esmentades, es puguin establir, en la forma i amb els efectes previstos en la normativa vigent, convenis o altres mecanismes de col·laboració.

Article 7. Catàleg de Carreteres de la Diputació de Barcelona

1. El Catàleg de carreteres de la Diputació de Barcelona conté la relació detallada de les carreteres la titularitat de les quals és de la Diputació de Barcelona amb expressió de la seva identificació i denominació oficial.
2. L'òrgan competent de la Diputació de Barcelona aprova el Catàleg de carreteres.
3. La Diputació de Barcelona ha de mantenir actualitzat el Catàleg de carreteres.
4. El Catàleg de carreteres de la Diputació de Barcelona i les seves actualitzacions s'han de publicar al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i s'eleven a la Generalitat de Catalunya, per a incloure'l en el Catàleg de carreteres previst en l'article 7 del Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de carreteres.
5. Les carreteres incloses al Catàleg de carreteres de la Diputació de Barcelona han d'estar inscrites també a l'Inventari de béns de la corporació. Els elements funcionals immobles afectes a l'explotació de les carreteres tenen la consideració de béns de domini públic i també s'han d'inscriure en l'Inventari de béns de la corporació.

Article 8. Circulars tècniques

1. Sense perjudici de la normativa específica i de les normes tècniques d'àmbit general que siguin d'aplicació, la Diputació de Barcelona pot aprovar circulars tècniques referents al disseny, el servei i la seguretat viària de les carreteres.

2. Les circulars tècniques que preveu l'apartat anterior, un cop aprovades per l'òrgan competent de la Diputació de Barcelona, s'han de publicar al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.
3. Aquestes circulars s'han de revisar perquè estiguin actualitzades.

Article 9. Seguretat Viària

1. Qualsevol projecte que afecta una infraestructura viària ha d'observar tots els requisits necessaris en matèria de seguretat que demana la reglamentació tècnica i específica vigent.
2. En les operacions de manteniment de la xarxa viària objecte d'aquesta ordenança s'ha de donar sempre prioritat a totes aquelles obres i actuacions que incideixen en la millora de la seguretat viària.

Article 10. Conceptes tècnics

Per a la interpretació i aplicació d'aquesta ordenança, es defineixen els conceptes tècnics següents:

- a) Aresta exterior de la calçada: extrem exterior de la part de la carretera destinada a la circulació de vehicles en general.
- b) Aresta exterior de l'esplanació: intersecció del terreny natural amb els talussos de desmunt, del terraplenament o, si escau, dels murs de sosteniment o contenció de la carretera, sense perjudici del que disposa l'article 62 d'aquesta ordenança, pel que respecta als supòsits especials de túnels i de ponts, viaductes i d'altres estructures o obres similars.
- c) Berma: franja longitudinal, afermada o no, compresa entre la vora exterior del voral i la cuneta o talús.
- d) Calçada: part de la carretera destinada a la circulació de vehicles delimitada per les marques viàries longitudinals exteriors. Es compon d'un cert nombre de carrils.
- e) Carril: franja longitudinal en què pot estar dividida la calçada, delimitada o no per marques viàries longitudinals, amb amplada suficient perquè hi puguin circular vehicles en filera que no siguin motocicletes.
- f) Desmunt: part de l'esplanació situada sota el terreny original.

- g) Element funcional de la carretera: qualsevol element o equipament permanent o provisional vinculat a la conservació, el manteniment, l'explotació i la mobilitat de la xarxa viària de transport terrestre o a l'ús del servei públic viari, tal com els destinats a la senyalització, als centres operatius per a la conservació i explotació de les carreteres, al descans, zones d'estacionament, serveis de control del trànsit, instal·lacions per a l'explotació de la via, auxili i atenció mèdica d'urgència, àrees de peatges, estacions d'autobusos, parades d'autobusos i altres finalitats auxiliars de la via.
- h) Eix: línia que defineix el traçat en planta d'una carretera i que es refereix a un punt de la seva secció transversal.
- i) Esplanació: zona de terreny realment ocupada per la carretera, en què s'ha modificat el terreny original.
- j) Instal·lacions o equipaments addicionals: són els destinats a la millora d'aspectes parcials de la circulació de vehicles i de vianants. Són les il·luminacions, voreres, calçades laterals, passos de vianants, carrils bici, carrils per a vianants o carrils per a maquinària agrícola, plantacions, senyalització complementària, obres de pas de serveis o d'altres. Aquestes instal·lacions poden ser de titularitat pública o privada.
- k) Plataforma: zona de la carretera destinada a l'ús dels vehicles, formada per la calçada, els vorals i les bermes afermades.
- l) Talús: superfície inclinada de les terres situades entre dos terrenys propers de nivells diferents.
- m) Terraplè: part de l'explanació situada sobre el terreny original.
- n) Voral: franja longitudinal pavimentada, contigua a la calçada, no destinada a l'ús de vehicles automòbils, llevat de circumstàncies excepcionals.

Article 11. Control preventiu municipal.

1. Els projectes i les obres de construcció, reparació o conservació de carreteres de titularitat de la Diputació de Barcelona, per constituir obres públiques d'interès general, no estan sotmeses als actes de control preventiu municipal a què es refereix l'article 236 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

L'execució d'aquestes obres, sempre que es faci d'acord amb els projectes aprovats, així com les que s'executin per raons d'urgència o excepcional interès públic, només pot suspendre-la l'autoritat judicial.

2. La realització d'obres i instal·lacions per particulars en el domini públic viari, autoritzades degudament, queden subjectes i s'han d'ajustar a la legislació local i urbanística.

Article 12. Coordinació entre administracions públiques

1. Les actuacions de les diverses administracions públiques que afecten la xarxa de carreteres de la Diputació de Barcelona s'han de fer d'acord amb els principis de coordinació, col·laboració, respecte mutu en l'àmbit competencial i informació pel que fa a les incidències mútues en el sistema de comunicacions.
2. Per tal de vetllar per la coherència del model d'ordenació territorial, sense perjudici de l'establert a l'apartat 1, els òrgans competents de les diferents administracions públiques han de trametre a la Diputació de Barcelona un exemplar de la documentació relativa a planificació o projectes que promoguin que pugui afectar la xarxa de carreteres de titularitat de la Diputació de Barcelona, abans de fer-ne l'aprovació definitiva, a fi que aquesta, en el termini d'un mes des de la remissió del projecte, emeti l'informe corresponent.
3. Aquests informes són determinants en allò que fa referència a la competència de la Diputació de Barcelona.

TÍTOL SEGON. PLANIFICACIÓ I PROJECTES

CAPÍTOL I. Plans zonals de la Diputació de Barcelona

Article 13. Definició

1. Els plans zonals de la Diputació de Barcelona tenen per objectiu definir la xarxa local de carreteres de la província de Barcelona.
2. Són l'instrument de planificació indispensable previ a la possible incorporació de viari de titularitat pública, amb condició funcional de carretera, a la xarxa de carreteres de titularitat de la Diputació de Barcelona.

3. Els plans zonals tenen un àmbit territorial supramunicipal, lligat a àmbits que permeten l'estudi del funcionament conjunt de les diferents xarxes de carreteres i la xarxa principal de camins municipals.

Article 14. Naturalesa

Els plans zonals formen part i s'aproven en compliment de les previsions contingudes al planejament territorial sectorial en matèria d'infraestructures i complementa els altres instruments de planejament.

Article 15. Contingut

1. Els plans zonals han de contenir, com a mínim:
 - a) Els objectius.
 - b) La relació del viari susceptible d'incorporar-se a la xarxa local de carreteres, atenent a l'anàlisi de la seva possible condició funcional de carretera, d'acord amb els criteris que el pla determini.
 - c) Les característiques tècniques que han de complir les millores per incorporar-lo a la xarxa local de carreteres. De manera justificada, poden adoptar característiques geomètriques i de secció transversal que no s'ajustin estrictament a les establertes per la normativa tècnica vigent.
 - d) La justificació del compliment del planejament territorial i sectorial vigent.
 - e) L'avaluació ambiental, entesa com el procés d'integració de les consideracions ambientals en la preparació, l'aprovació i el seguiment del pla, que poden tenir efectes significatius sobre el medi ambient.
 - f) La definició dels criteris genèrics a aplicar en relació amb el medi ambient.
 - g) Els criteris de tipus economicofinancer per a garantir el compliment del pla.
2. Els plans zonals poden incorporar actuacions de millora de la xarxa local de carreteres existent. De manera justificada, poden adoptar característiques geomètriques i de secció transversal que no s'ajustin estrictament a les establertes per la normativa tècnica vigent.
3. Els plans zonals estan integrats, com a mínim, pels documents següents:
 - a) Memòria amb la informació bàsica, estudis i annexos
 - b) Plànols i resta de documentació gràfica adient

- c) Normativa del pla
- d) Estudi economicofinancer
- e) Pla d'etapes

Article 16. Elaboració i aprovació

Els plans zonals es redacten a proposta del departament de la Diputació de Barcelona que té atribuïdes les funcions en matèria de carreteres amb el vistiplau del titular del departament esmentat.

Un cop elaborats, s'han de trametre al departament de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de carreteres exclusivament als efectes d'aprovació de la definició de la xarxa local de carreteres.

Article 17. Revisió i modificació

1. Els plans zonals s'han de revisar, com a mínim, cada cinc anys i, en tot cas, quan es presentin les circumstàncies previstes a la documentació que els integren.
2. La revisió o modificació s'ha de subjectar al procediment següent:
 - a) L'òrgan competent en matèria de carreteres de la Diputació de Barcelona ha d'elaborar el projecte de revisió o modificació del pla zonal.
 - b) El projecte de revisió o modificació s'ha de sotmetre a informe, tant de les administracions públiques afectades com dels organismes que expressament es determinin. Transcorregut el termini de dos mesos sense que s'hagi emès l'informe corresponent es poden prosseguir les actuacions, llevat que es tracti d'informes preceptius que siguin determinants per a la resolució de l'expedient.
 - c) El projecte de revisió o modificació del pla zonal s'ha de sotmetre a avaluació ambiental estratègica, si així ho exigeix la normativa aplicable.

CAPÍTOL II. Plans de millora d'infraestructura

Article 18. Definició

1. Els plans de millora d'infraestructura de la xarxa de carreteres de titularitat de la Diputació de Barcelona tenen per objectiu definir, a una escala adient, les actuacions de

millora necessàries a realitzar a la xarxa de carreteres de la seva titularitat, atenent als dèficits actuals i a les previsions de desenvolupament que recull el planejament territorial sectorial en matèria d'infraestructures, així com els plans zonals.

2. Els plans de millora d'infraestructura són l'instrument bàsic d'ordenació del sistema de carreteres locals de la Diputació de Barcelona. En elaborar-los cal tenir en compte i complir les previsions relatives a mobilitat i ordenació territorial de les directrius i la planificació vigent.
3. Els plans de millora d'infraestructura tenen un àmbit territorial supramunicipal, lligat a àmbits que constitueixin una realitat funcional i que permetin l'estudi de les infraestructures a una escala adient com per a poder analitzar l'impacte de qualsevol actuació que es proposi en el planejament urbanístic.

Article 19. Naturalesa

Els plans de millora d'infraestructura de la xarxa de carreteres de titularitat de la Diputació de Barcelona complementen el planejament territorial sectorial en matèria d'infraestructures.

Article 20. Contingut

1. Els plans de millora d'infraestructura han de contenir, com a mínim:
 - a) Els objectius
 - b) L'anàlisi de la interrelació amb el planejament territorial sectorial en matèria d'infraestructures i la resta de la planificació territorial, el planejament urbanístic, la planificació i les directrius de mobilitat i la planificació o els projectes d'altres administracions públiques.
 - c) L'anàlisi de l'accessibilitat i la mobilitat territorial.
 - d) Les propostes d'actuació de millora per a cada carretera de la xarxa local de titularitat de la Diputació de Barcelona, amb l'horitzó temporal que es marqui en el pla de millora, i la determinació dels criteris de tipus genèric que s'han d'aplicar per a la programació i projecció de les carreteres.
 - e) La definició dels criteris genèrics a aplicar en relació amb el medi ambient.
 - f) Els criteris de tipus economicofinancer per a garantir el compliment del pla.
2. Els plans de millora d'infraestructura estan integrats, com a mínim, pels documents següents:

- a) Memòria amb la informació bàsica, estudis i annexos
- b) Plànols i resta de documentació gràfica adient
- c) Estudi economicofinancer

Article 21. Elaboració i aprovació

Els plans de millora d'infraestructura s'han de redactar a proposta del departament de la Diputació de Barcelona que tingui atribuïdes les funcions en matèria de carreteres, amb el vistiplau del responsable del departament esmentat.

Un cop elaborats, els aprova l'òrgan competent de la Diputació de Barcelona.

Article 22. Revisió i modificació

1. Els plans de millora d'infraestructura s'han de revisar, com a mínim, cada cinc anys i, en tot cas, quan es presentin les circumstàncies previstes als mateixos plans.
2. La revisió o modificació ha de seguir el procediment següent:
 - a) El departament competent en matèria de carreteres de la Diputació de Barcelona ha d'elaborar el projecte de revisió o modificació del pla de millora d'infraestructura.
 - b) El projecte de revisió o modificació s'ha de sotmetre a informe tant de les administracions públiques afectades com dels organismes que expressament es determinin.
 - c) Transcorregut el termini de dos mesos sense que s'hagi emès l'informe corresponent es poden prosseguir les actuacions, llevat que es tracti d'informes preceptius que siguin determinants per a la resolució de l'expedient.
3. Els projectes de revisió o modificació dels plans de millora d'infraestructura s'han de sotmetre a avaluació d'impacte ambiental, si així ho exigeix la normativa aplicable.

CAPÍTOL III. Pla de seguretat viària

Article 23. Definició

1. El pla de seguretat viària és un instrument tècnic del departament de la Diputació de Barcelona competent en matèria de carreteres, que té com a objectiu fixar els criteris i ordenar el conjunt de mesures, recursos i accions necessàries per reduir la sinistralitat.

2. El pla té com a finalitat prioritzar les actuacions de conservació extraordinària de la xarxa, així com detectar i preveure actuacions en aquells trams de carretera amb alta concentració d'accidents per tal d'optimitzar l'actuació conjunta i amb l'objectiu d'aconseguir els majors beneficis possibles en matèria de condicions de seguretat viària de les vies i avançar en la reducció dels accidents de trànsit en les carreteres de titularitat de la Diputació de Barcelona.
3. El pla de seguretat viària consta de tres documents:
 - a) Actuacions de conservació de la xarxa local de carreteres
 - b) Actuacions en trams amb alta concentració d'accidents
 - c) Actuacions de senyalització en trams de concentració d'accidents amb ungulats.
4. L'àmbit territorial del pla de seguretat viària és la província de Barcelona.

Article 24. Contingut del document d'actuacions de conservació de la xarxa local de carreteres

1. El document d'actuacions de conservació de la xarxa local de carreteres ha de contenir, com a mínim:
 - a) L'anàlisi dels beneficis potencials que, des d'una òptica de seguretat viària preventiva, tenen altres actuacions de conservació extraordinària per a optimitzar els resultats conjunts de l'actuació de conservació, des del punt de vista de la millora de les condicions de seguretat viària.
 - b) La llista de propostes d'actuació, prioritzades i valorades, a tota la xarxa de carreteres i per a cada línia d'actuació planificada.
2. El document d'actuacions de conservació de la xarxa local de carreteres està integrat, com a mínim, per:
 - a) Una memòria amb la informació bàsica, estudis i annexos.
 - b) Plànols i resta de documentació gràfica adient.

Article 25. Contingut del document d'actuacions en trams amb alta concentració d'accidents

1. El document d'actuacions en trams amb alta concentració d'accidents ha de contenir, com a mínim:
 - a) Els trams de carretera en què s'han produït accidents, agrupats per carretera i ordenats per punts quilomètrics, amb l'índex de perillositat.
 - b) La proposta de selecció d'aquells trams sobre els quals cal actuar durant la vigència del pla, atenent a l'índex de perillositat.
2. El document d'actuacions en trams amb alta concentració d'accidents està integrat, com a mínim, per:
 - a) Una memòria amb la informació bàsica, els estudis i els annexos.
 - b) Plànols i resta de documentació gràfica adient.

Article 26. Elaboració i aprovació

El pla de seguretat viària es redacta a proposta del departament de la Diputació de Barcelona que tingui atribuïdes les funcions en matèria de carreteres, amb el vistiplau del titular del departament esmentat.

Un cop elaborat, l'aprova l'òrgan competent de la Diputació de Barcelona.

Article 27. Revisió i modificació

El pla de seguretat viària s'ha de revisar anualment i, en tot cas, quan es presentin les circumstàncies previstes en el pla mateix.

CAPÍTOL IV. Estudis i projectes

Article 28. Tipus de projectes o estudis

1. Per a construir noves carreteres o modificar les existents, s'han de redactar els estudis i els projectes corresponents, d'acord amb la tipologia següent:
 - a) Estudi informatiu previ

L'estudi informatiu previ consisteix en l'anàlisi de les dades necessàries per a definir i valorar, en línies generals, les diferents alternatives a un problema viari determinat i proposar-hi solucions.

b) Projecte de traçat

El projecte de traçat consisteix en la determinació dels aspectes geomètrics de l'actuació a executar i en la definició completa dels béns i drets afectats.

c) Projecte de construcció

El projecte de construcció consisteix en el desenvolupament complet de la solució seleccionada, amb el detall suficient per a fer factible la construcció i l'explotació posterior.

El projecte de construcció ha de contenir les dades i la precisió necessàries per a permetre l'execució de les obres, sense la intervenció de l'autor.

2. A més d'aquests estudis i projectes, quan siguin necessaris per a l'execució de l'obra, l'explotació, per a actuacions futures o quan siguin exigibles per les característiques de les obres, es poden redactar els estudis següents.

a) Estudis econòmics i administratius sobre el règim d'utilització i tarifes que s'han d'aplicar en el supòsit que l'actuació viària s'hagi d'explotar en règim de concessió.

b) Projecte d'obra executada. Aquest projecte és el document que permet el coneixement detallat de les característiques de l'obra executada. Com a mínim ha de contenir la definició geomètrica, les característiques estructurals, l'annex d'expropiacions i les dades del control de qualitat fet que facilitin l'explotació posterior i el manteniment de la carretera i els seus elements.

c) Projectes o estudis específics parcials, com ara, estudis d'impacte ambiental, estudis de trànsit, estudis de cost i benefici, estudis geològics, estudis topogràfics, estudis arqueològics, estudis de conservació o de qualsevol altre tipus que es consideri necessari per a determinar actuacions futures possibles.

3. L'estudi informatiu previ o, si escau, el projecte de traçat s'han de sotmetre al procediment d'avaluació d'impacte de la seguretat viària, quan ho determini la normativa vigent.

4. El projecte de traçat i el projecte de construcció s'han de sotmetre al procediment d'auditoria de seguretat viària, quan ho determini la normativa vigent.

Article 29. Estudis informatius previs

1. L'estudi informatiu previ és preceptiu, llevat per a les actuacions de condicionament de la carretera, d'eixamplament de la plataforma o millores puntuals de traçat de la carretera existent en una longitud inferior a 10 km, la millora o la modificació d'un nus, intersecció o enllaç existent o qualsevol altra actuació relacionada amb la millora, la rehabilitació, el manteniment i conservació del ferm i dels seus elements funcionals, i la construcció o modificació d'aquests elements, la senyalització de la via o l'execució d'elements tècnics complementaris. En aquests supòsits, en funció de l'abast de l'actuació, el projecte es pot sotmetre a audiència dels afectats.

2. Els estudis informatius estan integrats pels documents següents:

a) Memòria

La memòria ha d'incloure l'objecte de l'estudi i l'exposició de la concepció global del traçat, així com la definició de totes les opcions de traçat estudiades, tant geogràfiques com funcionals, l'anàlisi dels avantatges i inconvenients, costos de cadascuna de les opcions i la repercussió en els diversos aspectes del transport i en l'ordenació territorial i urbanística, tenint en compte en els costos el dels terrenys, serveis i drets afectats en cada cas, així com els costos mediambientals, els de les intervencions arqueològiques si són necessàries i els de sinistralitat.

La memòria ha d'expressar els antecedents, la situació existent i les necessitats a satisfer, incloent-hi els factors tècnics, mediambientals, socials, territorials, econòmics i administratius que es plantegen per a resoldre el problema i l'avaluació de les solucions estudiades des dels punts de vista tècnic, econòmic, mediambiental i de seguretat viària. L'estudi pot decantar-se, quan així es consideri adient, per una de les alternatives estudiades.

b) Annexos a la memòria

Han de recollir les dades de trànsit i de seguretat viària; les geològiques, geotècniques, hidrològiques, territorials i ambientals, i les relatives al patrimoni cultural, els criteris de valoració de l'obra i dels terrenys, els drets i serveis afectats, així com qualsevol altra dada bàsica. També hi ha de figurar l'anàlisi de les alternatives no viables tècnicament i econòmicament.

c) Plànols

S'han d'incloure els generals de traçat, a escala no menor d'1:5.000; i els de definició general de les obres de pas, seccions tipus i obres accessòries i complementàries de totes les alternatives estudiades.

d) Pressupost

Ha de recollir els amidaments aproximats, així com la valoració de totes les alternatives estudiades.

3. L'estudi informatiu previ ha d'incorporar com a document diferenciat un estudi d'impacte ambiental amb el contingut que determina l'article 41 d'aquesta ordenança.

Així mateix, ha de preveure les afeccions que comporten la realització dels treballs topogràfics i els estudis geotècnics necessaris per a redactar el projecte constructiu.

L'estudi informatiu previ ha d'incorporar, també, com a document diferenciat un estudi de seguretat viària, amb el contingut que es determini reglamentàriament.

Article 30. Projecte de traçat

Si per la naturalesa o les circumstàncies de l'actuació, no és preceptiva l'elaboració d'un estudi informatiu previ, el departament competent en matèria de carreteres pot redactar un projecte de traçat, que té la mateixa tramitació i les mateixes conseqüències que un estudi informatiu previ.

Article 31. Contingut dels projectes de traçat

1. Els projectes de traçat han de contenir els documents següents:

- a) Memòria, en què es descriu i justifiqui l'actuació a executar, de manera que quedi clarament definit el traçat projectat amb expressió dels antecedents, la situació prèvia existent, les necessitats a satisfer i els factors tècnics, mediambientals, culturals, socials, territorials, econòmics i administratius, i de trànsit i seguretat viària.
- b) Annexos a la memòria, en què s'inclouin totes les dades que identifiquin el traçat, les característiques escollides, els criteris de valoració de l'obra, dels terrenys i drets afectats i, si escau, la reposició de béns i drets afectats.

Entre els annexos a la memòria hi ha de figurar els documents necessaris per a promoure les autoritzacions administratives prèvies a l'execució de les obres i la relació concreta i individualitzada de tots els béns i drets afectats, amb la descripció material d'aquests en un plànol parcel·lari.

- c) Plànols de traçat, en què s'han d'incloure els generals de traçat i els de definició general de les obres de pas, seccions tipus i obres accessòries i complementàries. L'escala de definició ha de ser com a mínim 1:1.000.
- d) Pressupost, integrat per un o més parcials, amb els preus unitaris i els descompostos, si escau, estat d'amidaments i els detalls precisos per a la seva valoració.

2. Els projectes de traçat, quan no hi hagi estudi informatiu previ, han d'incorporar com a document diferenciat un estudi d'impacte ambiental.

Article 32. Contingut dels projectes de construcció

1. Els projectes de construcció han de constar dels documents següents:
 - a) Memòria descriptiva de l'objecte de l'obra i de les necessitats a satisfer, justificació de la solució projectada i, en especial, tot el referent a l'explotació de la carretera i els seus elements funcionals, obres singulars, accessos, estètica i entorn mediambiental i territorial.
 - b) Annexos a la memòria, en què s'han d'incloure totes les dades de trànsit, hidrològiques, topogràfiques, hidràuliques, geològiques, geotècniques, territorials, ambientals, culturals, de seguretat viària i altres càlculs o estudis utilitzats en la seva elaboració i que justifiquen i identifiquen el traçat, característiques i procés constructiu escollit.

Específicament els annexos han d'incloure:

- Els antecedents administratius del projecte i l'ordre d'estudi d'aquest.
- L'estudi de jaciments i de la procedència dels materials.
- La declaració d'impacte ambiental.
- Les mesures correctores d'impacte ambiental.
- El pla de seguretat de prevenció d'incendis forestals que analitzi les condicions de risc d'incendi dels diferents elements durant l'execució de les obres de construcció de la carretera, amb indicació de les mesures preventives i correctores que s'han d'adoptar.
- Les mesures per a garantir la fluïdesa i seguretat de la circulació en el tram o trams de carretera afectats durant l'execució de les obres, amb els desviaments de trànsit previstos.
- Un programa de desenvolupament dels treballs o pla d'obra de caràcter indicatiu, amb previsió, si escau, de temps i cost.
- Referències de tot tipus en què es fonamenti el replanteig de l'obra.
- La senyalització fixa i variable, l'abalisament i defensa, i altres mesures per a la gestió de la circulació en el tram o trams de carretera objecte del projecte, tant durant l'execució de les obres com per a la seva explotació.
- Ordenació dels accessos i reordenació dels existents.
- La documentació relativa a la coordinació amb altres administracions i entitats afectades, incloent-hi els informes emesos.

- Documentació relativa a la millora i el control de la seguretat del transport públic: zones per a la instal·lació de marquesines, bàscules de pesatge de vehicles, etc.
- La relació de béns i drets afectats, i de serveis afectats, identificant-los amb el plànol parcel·lari corresponent, així com la definició de la zona de domini públic resultant.
- Pressupost total d'inversió que ha d'incloure expropiacions, modificacions de serveis, assistències tècniques fetes o necessàries i intervencions arqueològiques realitzades o que s'hagin de fer.
- Estudi dels preus de les unitats de l'obra.
- Pressupost per a coneixement de l'Administració.
- La proposta de classificació que ha de tenir l'adjudicatari del contracte.
- La fórmula aplicable de revisió de preus, si escau.
- Titularitat i catàleg de totes les vies dins de l'àmbit del projecte.
- Qualsevol altre document que sigui necessari incorporar per a la correcta execució del projecte o estigui previst en normes de caràcter legal o reglamentari.

En tot cas, la quantitat i els tipus d'annexos a redactar s'han de concretar d'acord amb l'article 33 d'aquesta ordenança.

- c) Plànols que defineixen gràficament tots i cadascun dels elements de la carretera projectada i del procés constructiu, la delimitació de terrenys a l'efecte d'expropiació, la restitució de servituds i altres drets reals i serveis afectats per l'execució.
- d) Plec de prescripcions, en què es detallen les actuacions a realitzar i es fixen les característiques dels materials i de les unitats de l'obra. En cas que els materials provenguin d'extraccions mineres, aquestes han d'haver estat prèviament autoritzades. També s'ha de fer constar la forma d'execució, els amidaments de les unitats d'obra executades, l'abonament i el control de qualitat d'aquestes i les obligacions d'ordre tècnic que corresponen al contractista, entre les quals s'ha d'incloure la gestió del material d'excavació natural resultant de les obres executades, d'acord amb el que estableix la normativa estatal o autonòmica reguladora dels enderroc i altres residus de la construcció.
- e) Pressupost, amb els amidaments de tota l'obra, els quadres de preus descompostos i sense descompondre i els pressupostos parcials i totals.
- f) Estudi de seguretat i salut, si escau, o estudi bàsic de seguretat i salut, en els temps previstos en les normes de seguretat i salut en les obres.

2. Quan els projectes de traçat incorporin les determinacions i el grau de detall propi dels projectes constructius, el projecte es denomina i s'aprova com a projecte de traçat i constructiu, sense necessitat d'una configuració i aprovació diferenciades.
3. Quan les obres d'execució d'un projecte de carretera, impliquin un increment en la intensitat de pas de vehicles pesants per carreteres adjacents o en trams concrets de la mateixa via o un increment de trànsit en vies alternatives, els projectes de construcció han d'incloure en el pressupost una partida destinada a reparar els danys que es puguin produir en les vies esmentades.

CAPÍTOL V. Procediment

Article 33. Inici del procediment: ordres de treball

Abans de l'inici de la redacció de qualsevol projecte o estudi que promogui el departament que tingui atribuïdes les funcions en matèria de carreteres de la Diputació de Barcelona, és preceptiva una ordre de treball del responsable del departament. L'ordre de treball ha de contenir els elements següents:

- a) Antecedents
- b) Dades generals
- c) Característiques funcionals i tècniques de l'actuació
- d) Contingut mínim de l'estudi o projecte
- e) Documentació i instruccions particulars relatives a l'orgànic: tècnic encarregat de la redacció del document, necessitat de la contractació i valoració econòmica de l'encàrrec.

Article 34. Aprovació tècnica

1. De forma prèvia a l'aprovació tècnica dels projectes o estudis, l'òrgan administratiu de supervisió ha d'emetre l'informe corresponent sobre el seu contingut i el compliment de les disposicions generals de caràcter legal o reglamentari, com també de la normativa tècnica d'aplicació per a cada tipus de projecte.
2. L'aprovació tècnica correspon al titular del departament que té atribuïdes les competències en matèria de carreteres de la Diputació de Barcelona. Aquesta aprovació és única i definitiva en el cas d'estudis i projectes que no hagin de ser objecte d'informació pública.

Article 35. Informes de les administracions afectades i informació pública

1. Els estudis informatius previs o els projectes de traçat quan substitueixen els estudis informatius previs, i els estudis d'impacte ambiental, s'han de sotmetre durant un termini de trenta dies hàbils a informació pública, mitjançant un anunci que s'ha de publicar en el BOPB i en el DOGC, perquè les persones interessades puguin formular al·legacions sobre l'interès general de la carretera, la concepció global del traçat i la compatibilitat mediambiental. Aquesta informació pública és independent de la prevista en el procediment d'expropiació forçosa.
2. Simultàniament a la informació pública, l'estudi informatiu previ o, si escau, el projecte de traçat, s'ha de sotmetre a informe de les administracions afectades i si transcorregut un mes després de finalitzar el termini fixat en el primer apartat d'aquest article no han emès informe, aquest es considera favorable.

Als efectes dels paràgrafs anteriors s'ha de remetre un exemplar de l'estudi informatiu o, si escau, del projecte de traçat a les administracions afectades.

3. De manera simultània, els estudis informatius previs o els projectes de traçat quan substitueixen els estudis informatius s'han d'enviar al departament de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de trànsit, circulació de vehicles i seguretat viària, perquè emeti l'informe corresponent en el termini de 30 dies hàbils. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi emès, es podran prosseguir les actuacions.

En cas que s'afectin béns culturals d'interès nacional o els seus entorns de protecció o espais de protecció arqueològica, s'han de trametre al departament competent en matèria de cultura de la Generalitat de Catalunya, a l'efecte del que estableix la legislació vigent en matèria de patrimoni cultural català.

4. Un cop transcorreguts els terminis legals, el departament competent en matèria de carreteres ha de lliurar una còpia de tot l'expedient d'al·legacions al redactor perquè en faci l'informe corresponent. L'informe anterior, i si escau les observacions del tècnic encarregat del seguiment de l'estudi del departament competent en matèria de carreteres, es remet als serveis jurídics perquè emetin l'informe corresponent. L'expedient s'ha de remetre també al departament competent en matèria de medi ambient de la Generalitat de Catalunya, per fer la declaració d'impacte ambiental quan sigui preceptiva, d'acord amb la normativa vigent.
5. Si una carretera no està prevista en el planejament urbanístic vigent o és incompatible amb les determinacions d'aquest planejament i els ens locals afectats manifesten la seva disconformitat amb l'estudi o el projecte, que necessàriament ha d'ésser motivada, l'expedient s'ha d'eleva al Govern de la Generalitat, el qual ha de decidir si és

procedent aprovar-lo i executar-lo, i en aquest cas s'ha de modificar o revisar el planejament urbanístic afectat, de conformitat amb el que disposa l'ordenament sectorial de carreteres.

Article 36. Aprovació dels estudis i projectes objecte d'informació pública

Un cop transcorreguts els terminis legalment establerts, el departament competent de la Diputació de Barcelona ha de formular la proposta de resolució corresponent.

L'aprovació dels estudis i projectes de carreteres objecte d'informació pública correspon al titular del departament competent en la matèria. La resolució pot ser d'aprovació i abastar la totalitat de l'àmbit de l'estudi informatiu o del projecte de traçat sotmès a informació pública o bé la part del mateix que es consideri adient. La resolució també pot deixar sense efecte la tramitació de l'expedient d'informació pública, amb la finalitat de buscar noves solucions alternatives. Així mateix, es poden introduir les prescripcions necessàries que han de ser tingudes en compte per a la redacció dels projectes constructius corresponents i en l'execució de les obres.

S'han d'entendre desestimades les al·legacions formulades en el període d'informació pública que no hagin estat recollides a la part dispositiva de la resolució d'aprovació definitiva.

La resolució d'aprovació dels estudis informatius previs i, si escau, dels projectes de traçat, es publica al BOPB i es notifica a les administracions afectades, a les quals s'ha de trametre una còpia íntegra de l'estudi i del projecte, a efectes urbanístics i de coordinació administrativa.

Article 37. Efectes de l'aprovació dels estudis i projectes

1. Els estudis informatius a què es refereix l'article 29 i, si escau, els projectes de traçat, un cop aprovats definitivament, tenen la condició de documentació bàsica de xarxa viària, a l'efecte del planejament urbanístic, i prevalen sobre les determinacions d'aquest.
2. L'Administració competent ha de promoure, si escau, les modificacions puntuals del planejament a l'efecte d'incorporar-hi les determinacions que resultin dels estudis i projectes a què fa referència l'apartat anterior, incloent-hi la reclassificació i la qualificació de sòl que resulti congruent amb les determinacions d'aquells.
3. La iniciativa particular té les mateixes facultats i limitacions establertes per l'apartat 2, en relació amb aquells instruments de planejament en què els és reconeguda la iniciativa per a la seva formulació.

Article 38. Declaració d'utilitat pública

1. L'aprovació dels projectes de carreteres comporta la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels béns i d'adquisició dels drets corresponents, als efectes de l'expropiació forçosa, l'ocupació temporal i la imposició o modificació de servituds. Així mateix, implica l'aplicació de les limitacions a la propietat que estableix la Capítol I del Títol Quart d'aquesta ordenança.
2. La declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació abasta també els béns i els drets compresos en el replanteig del projecte i els afectats a conseqüència dels projectes modificats i complementaris que s'aprovin posteriorment.

Article 39. Expropiació de béns i drets

1. Per tal que es produeixin els efectes que s'estableixen a l'article anterior, els projectes de carreteres i les modificacions corresponents han de comprendre la definició del traçat i la determinació dels terrenys, les construccions i els altres béns i drets que s'estimi necessari adquirir o ocupar per a la construcció, la defensa o el servei de la via i la seguretat de la circulació, així com la relació de les persones titulars.
2. L'expropiació dels béns i drets i la imposició de les servituds necessàries per a l'execució dels projectes de carreteres s'ha de fer d'acord amb la legislació d'expropiació forçosa. En la taxació dels terrenys que s'expropien no es poden incloure les plusvàlues generades per la construcció de la carretera.
3. L'àmbit de l'expropiació ha d'abastar tota la zona de domini públic, llevat dels casos en què resulti innecessari, circumstància que s'ha de justificar fonamentadament en l'annex corresponent del projecte. L'àmbit expropiat és independent de les possibles indemnitzacions que puguin correspondre a les titularitats dels béns i drets afectats per altres conceptes.
4. L'Administració, que mitjançant expropiació o altre mitjà oneros, adquireixi béns immobles inclosos dins d'una unitat reparcel·lable o susceptible d'aprofitament urbanístic, participa en la distribució de beneficis i càrregues.

CAPÍTOL VI. Protecció del medi

Article 40. Avaluació d'impacte ambiental

1. Els estudis informatius previs o, si escau, els projectes de traçat, s'han de sotmetre al procediment d'avaluació d'impacte ambiental, d'acord amb la normativa vigent.

La resta de projectes, quan afectin espais d'interès natural incorporats en el Pla d'espais d'interès natural i espais especialment sensibles designats d'acord amb la normativa comunitària d'aus i hàbitats, s'han de sotmetre a informe del departament competent en matèria de medi ambient de la Generalitat de Catalunya, a l'efecte de determinar la necessitat del corresponent procediment d'avaluació d'impacte ambiental.

2. En les actuacions on sigui preceptiva la declaració d'impacte ambiental, s'ha de redactar un estudi d'impacte ambiental. Aquest estudi, ha de ser remès a l'organisme competent perquè el tramiti.

Article 41. Contingut dels estudis d'impacte ambiental

Els estudis d'impacte ambiental dels projectes de carreteres han de contenir les determinacions especificades a la normativa aplicable, amb les particularitats següents.

- a) Estudi d'alternatives

En els estudis informatius s'ha d'incloure un estudi de possibles alternatives de traçat, per a determinar si existeixen o no alternatives a la solució escollida. L'estudi d'impacte ambiental valora totes les alternatives de traçat recollides als estudis informatius, però només desenvolupa aquelles que són viables tècnicament i econòmicament.

- b) Avaluació d'impacte sobre els usuaris de la carretera

A més dels regulats amb caràcter general, s'han de tenir en compte els impactes de l'actuació sobre els usuaris de la carretera, tant pel que fa a la seguretat viària, com a la funcionalitat del trànsit. També s'han de considerar els costos de construcció, els costos de conservació i explotació, així com els costos socials per als usuaris de la carretera i per a tercers. Quan sigui necessari es poden tenir en compte els impactes derivats de la protecció civil.

- c) Avaluació d'impactes específics

Són impactes específics: el possible risc d'incendi forestal que pot comportar l'execució de les obres, especialment quan es travessin municipis declarats d'alt risc d'incendi forestal; l'impacte acústic de la infraestructura, de conformitat amb el que estableix la legislació vigent en matèria de protecció contra la contaminació acústica; la gestió de les terres i de les runes

que es generi en l'obra; els efectes de la infraestructura pel que fa a la fragmentació d'hàbitats naturals.

CAPÍTOL VII. Execució de les obres

Article 42. Execució de les obres

L'execució de les obres la pot fer la Diputació de Barcelona o tercers. Així mateix, els ens locals, amb l'autorització prèvia, poden executar obres de caràcter local per a prestar els serveis de la seva competència.

Article 43. Execució de les obres per tercers

1. La direcció, el control i la vigilància dels treballs i obres de construcció de carreteres poden fer-los l'Administració o tercers.
2. En el cas que la direcció, el control i la vigilància es faci per tercers, correspon a l'òrgan competent en matèria de carreteres de la Diputació de Barcelona fer-ne el seguiment.
3. El tècnic encarregat del seguiment pot accedir a la informació de la programació de les obres i de les noves dades que puguin fer aconsellable la modificació del projecte. Així mateix, pot visitar les obres i prendre qualsevol dada que consideri necessària.

Les responsabilitats del tècnic encarregat del seguiment de les obres, són exclusivament les del coneixement i la informació sobre el seu estat, amb independència de les responsabilitats del tècnic director de les obres.

4. Els tècnics del departament competent en matèria de carreteres poden visitar les obres, per exercir les seves competències en matèria d'ús i defensa de la carretera.

Article 44. Control municipal

1. Els estudis i projectes de carreteres i les obres de construcció i explotació d'aquestes i llurs elements funcionals, pel fet que es consideren obres públiques d'interès general, no estan sotmeses a llicència municipal, ni als altres actes de control preventiu a què es refereix l'article 236 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. L'execució d'aquestes obres, sempre que es faci d'acord amb els projectes aprovats, només pot ésser suspesa per l'autoritat judicial.

2. Tampoc no estan subjectes a llicència municipal les modificacions del projecte aprovat ni els elements auxiliars necessaris per a executar l'obra principal del projecte, com són el replanteig o els desviaments de serveis afectats.
3. La memòria i els plànols del projecte constructiu s'han de lliurar als ajuntaments afectats per l'execució de les obres, per al seu coneixement, amb independència del procés d'informació pública.
4. El departament de la Diputació de Barcelona competent en matèria de carreteres o, en el cas que existeixi, l'òrgan de gestió de les obres, ha de comunicar als ajuntaments afectats l'execució de les obres corresponents, abans del seu inici.
5. Queden exclosos d'aquesta comunicació els projectes de repintat de marques viàries, millora de la senyalització vertical fora de travesseres, millores locals, reforços de ferm i qualsevol altra obra de conservació i manteniment que no comporti expropiació o desviaments de trànsit més enllà de la plataforma de la carretera.

Article 45. Actuacions a les àrees de servei

Queden sotmeses a llicència municipal prèvia i a les taxes i els impostos corresponents, les obres de construcció que es facin, de conformitat amb la Llei de carreteres, en les àrees de servei, sense perjudici del que estableix la normativa urbanística vigent.

Article 46. Projectes a executar mitjançant el contracte de concessió d'obra pública

1. La Diputació de Barcelona pot construir, explotar i gestionar les carreteres de les quals és titular mitjançant el contracte de concessió d'obra pública.
2. Les concessions, pel que fa a l'objecte, el procediment d'adjudicació, el contingut, els efectes i l'extinció, s'han de regir pel que preveu la legislació de contractes del sector públic. La tramitació de la fase preparatòria dels contractes es fa d'acord amb el procediment establert en la legislació esmentada, amb les especificacions establertes en la legislació sectorial de carreteres.

CAPÍTOL VIII. Delimitació d'àmbits de conservació i titularitat

Article 47. Convenis entre administracions titulars del domini públic

1. Quan de l'execució de les obres realitzades per la Diputació de Barcelona se'n deriva una modificació de l'estructura de la carretera o una doble afectació del domini públic

adscriu a aquesta, és preceptiu formalitzar un conveni en què es regulen les obligacions i responsabilitats de cadascuna de les administracions titulars del domini.

2. En tot cas, la Diputació de Barcelona ha d'establir els paràmetres de delimitació de la modificació de l'estructura de la carretera o bé de la doble afectació, i comunicar-ho adequadament a l'altra o les altres administracions.

TÍTOL TERCER. FINANÇAMENT I EXPLOTACIÓ

CAPÍTOL I. Finançament

Article 48. Modalitats de finançament

El finançament de les actuacions en la xarxa de carreteres de la Diputació de Barcelona, pel que fa a les inversions i les despeses derivades de la construcció, l'explotació, la millora, i en general qualsevol altra actuació dirigida al seu bon funcionament, pot adoptar una o més d'una de les modalitats següents:

- a) Amb càrrec a les consignacions que s'incloguin en els pressupostos públics o fons especials i a les transferències, subvencions o aportacions rebudes a aquest fi.
- b) Mitjançant els mecanismes previstos en la legislació urbanística.
- c) Mitjançant la imposició de contribucions especials, a les persones físiques o jurídiques que resultin especialment beneficiades per l'actuació, en els termes que determina l'article 30 del Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de carreteres.
- d) Amb capital públic, privat o mixt finançat mitjançant el pagament de peatges o d'altres fórmules d'explotació de la via, com el contracte de concessió d'obra pública.
- e) Mitjançant aportacions de particulars d'acord amb l'establert en l'article 50 d'aquesta ordenança.

Article 49. Col·laboració entre administracions

1. Per a fer obres de construcció, conservació o millora de les carreteres es poden establir els mecanismes corresponents de col·laboració entre administracions per fer aportacions dineràries, aportacions de terrenys lliures de gravàmens o d'altres béns i drets afectats; per a redactar estudis, avantprojectes i projectes; per a assumir, totalment

o parcialment, la direcció i la coordinació de seguretat i salut de les obres, i per fer-se càrrec, total o parcialment de l'execució de les obres o la conservació i manteniment de les carreteres o dels seus elements funcionals o instal·lacions o equipaments addicionals.

2. La col·laboració a què es refereix l'apartat anterior s'instrumenta amb un conveni, en què s'ha de fer constar:
 - a) El tipus d'aportació i la quantia, quan aquesta és dinerària, així com la forma i el termini en què es farà efectiva, i les fórmules per garantir-ne l'efectivitat.
 - b) Les obligacions i els compromisos recíprocs i, en tot cas, el relatiu a la consignació de la despesa al pressupost corresponent a l'any en què s'ha de fer.
 - c) La delimitació de la responsabilitat patrimonial.
3. Aquests convenis estan exclosos de l'àmbit d'aplicació de la legislació sobre contractes del sector públic, excepte que, per la seva naturalesa, tinguin la consideració de contractes subjectes al Text refós de la Llei de contractes del sector públic o normativa que la substitueixi.

Article 50. Aportacions de particulars

1. Els particulars poden contribuir econòmicament a la construcció, conservació o millora de les carreteres amb aportacions en diners o mitjançant cessions gratuïtes de terrenys, lliures de càrregues i gravàmens, o qualsevol altre tipus d'actuació.
2. A aquests efectes, els particulars interessats en una determinada actuació a realitzar en una carretera de la Diputació de Barcelona han de presentar les seves propostes i oferiments, en què s'ha de fer constar en tot cas:
 - a) El tram de carretera per al qual es fa l'ofertament.
 - b) El tipus i quantia de l'aportació.
 - c) La forma i termini en què es farà efectiva.
 - d) Un aval bancari que en garanteixi l'acompliment, en el cas de ser l'aportació en diners; en el supòsit d'aportació de terrenys, els documents que n'acreditin la titularitat i la inexistència de càrregues sobre els terrenys oferts.

3. Un cop acceptat l'ofertament, les obligacions i els compromisos recíprocs s'han de formalitzar en un conveni entre la Diputació de Barcelona i els particulars.
4. La cessió de terrenys es tramita de conformitat amb la legislació de patrimoni i els terrenys cedits adquireixen el caràcter de béns de domini públic, que es poden inscriure en el Registre de la propietat mitjançant els assentaments que procedeixin, segons la legislació hipotecària.

Article 51. Contribucions especials

1. D'acord amb la previsió de l'article 30 del Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de carreteres, es poden imposar contribucions especials quan de l'execució de les obres per a la construcció de carreteres, accessos i vies de servei resulti un benefici especial a favor de persones físiques o jurídiques, encara que no es pugui quantificar d'una manera específica. A aquests efectes, l'augment del valor de determinades finques com a conseqüència de l'execució de les obres té la consideració de benefici especial.
2. Són subjectes passius de les contribucions a què es refereix l'apartat 1 del present article els qui es beneficien d'una manera directa de les actuacions realitzades i, especialment, les persones titulars de les finques i els establiments confrontants amb la carretera i les de les urbanitzacions la comunicació de les quals resulti millorada.
3. La base imposable de les contribucions especials es determina pels percentatges següents, referits al cost total del projecte:
 - a) Amb caràcter general, fins al 25%
 - b) En les vies de servei, fins al 50%
 - c) En els accessos d'ús particular per a finques, urbanitzacions o establiments determinats, fins al 90%
4. Per a la quantificació de les quotes que han de satisfer els subjectes passius a què es refereix l'apartat anterior, es tenen en compte els criteris objectius següents:
 - a) La superfície de les finques beneficiades i els metres lineals de façana o front de la infraestructura.

- b) El coeficient d'edificabilitat i els tipus d'usos, en sòls urbans i urbanitzables.
 - c) La situació de les finques, els establiments i les urbanitzacions respecte a la carretera, pel que fa a la proximitat de l'accés.
 - d) Les bases imposables dels tributs de base territorial de les finques beneficiades.
 - e) Tots els altres criteris que siguin determinats en consideració a les circumstàncies particulars que concorrin per a establir la contribució especial.
5. La imposició i ordenació de les contribucions especials s'ha de subjectar a l'Ordenança fiscal corresponent de la Diputació de Barcelona, vigent en cada moment.

CAPÍTOL II. Explotació

Article 52. Concepte

1. L'explotació de la carretera comprèn dos tipus d'operacions: les operacions de conservació i manteniment, i les operacions encaminades a defensar la via i millorar-ne l'ús.
2. Les operacions de conservació i manteniment inclouen totes les activitats necessàries per a la preservació del patrimoni viari en el millor estat possible, així com les encaminades a facilitar-ne la utilització en condicions correctes de seguretat, fluïdesa i comoditat.
3. Les operacions d'ús i defensa de les carreteres estan dirigides a millorar-ne el funcionament i a evitar activitats que perjudiquin la carretera, la seva funció o a la de les zones de protecció. Les operacions d'ús i defensa inclouen les actuacions referents a la senyalització, ordenació d'accessos i delimitació i ús de les zones de domini públic, servitud i afectació, la regulació i autorització dels usos de les zones esmentades i la sanció de les actuacions que contravenen el disposat en aquesta ordenança.
4. L'òrgan competent en matèria de carreteres ha d'impulsar, en la xarxa viària de la seva competència, el procediment d'inspecció de seguretat viària quan ho determini la normativa vigent.

Article 53. Modes d'explotació de les carreteres

1. La Diputació de Barcelona, com a regla general, explota directament les carreteres que són a càrrec seu.
2. Les carreteres també es poden explotar en règim de concessió o per qualsevol altre dels sistemes de gestió indirecta dels serveis públics establerts en la legislació sobre contractació pública.
3. Les carreteres en règim de concessió administrativa es regeixen pel que disposa la legislació específica sobre contractació del sector públic aplicable. Cal establir, en tot cas, les obligacions de gestió i conservació que corresponen al concessionari.
4. Si l'explotació de la carretera no la fa directament la Diputació de Barcelona, l'òrgan competent de la Diputació de Barcelona ha d'acordar els termes de la gestió.
5. Els contractes han de determinar el corresponent règim jurídic, administratiu i economicofinancer, així com, si escau, el repartiment entre les persones contractants o sòcies dels beneficis i riscos de l'explotació.

Article 54. Facultats inspectores

1. En els supòsits que la carretera no s'exploti directament, correspon a la Diputació de Barcelona exercir les facultats d'inspecció, vigilància i control dels treballs i obres de construcció, conservació i explotació de les carreteres.
2. Les tasques esmentades al paràgraf anterior les poden fer entitats col·laboradores, d'acord amb el previst a la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya; en aquest cas, en correspon a la Diputació de Barcelona la supervisió, que ha de vetllar pel compliment estricte de les disposicions aplicables.

Article 55. Treballs d'explotació

La Diputació de Barcelona, o les entitats responsables de la seva explotació, pot fer, per ella mateixa o través de tercers, tots els treballs necessaris per a l'explotació adequada de la via.

Article 56. Senyalització

1. Llevat de l'establert en els apartats 2 i 4 d'aquest article, correspon a la Diputació de Barcelona, o a les entitats responsables de la seva explotació, la instal·lació i

conservació a la via dels senyals viaris i marques viàries adequades de les carreteres de què és titular per al funcionament correcte del trànsit.

2. L'establiment i la conservació dels senyals d'interès d'altres entitats o persones, públiques o privades, correspon als interessats, prèvia autorització de la Diputació de Barcelona.
3. Els senyals que es col·loquin a les carreteres han d'ajustar-se en tot cas als models normalitzats de senyalització.
4. En cas d'emergència, els agents de l'autoritat poden instal·lar senyals circumstancials sense autorització prèvia. L'autoritat encarregada de regular el trànsit és responsable de la senyalització de caràcter circumstancial, per raó de les contingències del trànsit i de la senyalització variable necessària per controlar-lo, d'acord amb la legislació de carreteres.
5. En aquest sentit, correspon a l'autoritat responsable de regular el trànsit la determinació de les classes o els trams de carreteres que hagin de tenir senyalització circumstancial o variable o altres mitjans de vigilància, regulació, control i gestió telemàtica del trànsit; la de les característiques dels elements físics i tecnològics que tinguin com a finalitat auxiliar l'autoritat de trànsit; la instal·lació i el manteniment d'aquesta senyalització i elements físics o tecnològics, així com la determinació en cada moment dels usos i missatges dels plafons de missatges variables, sense perjudici de les competències que puguin correspondre en cada cas a la Diputació de Barcelona com a titular de la via.

CAPÍTOL III. Elements funcionals de la carreteres i instal·lacions addicionals

Article 57. Concepte

Per a la interpretació i aplicació d'aquesta ordenança, es defineixen els conceptes següents:

- a) Element funcional de la carretera: qualsevol zona permanentment vinculada a la carretera o a l'explotació del servei públic viari, com ara les destinades a centres operatius per a la conservació i explotació de la carretera, descans, estacionament, serveis de control del trànsit, instal·lacions per a l'explotació de la via, auxili i atenció mèdica d'urgència, peatges, parades d'autobusos, bàscules de pesatge de vehicles, vies de servei vinculades a l'explotació de la via i altres finalitats auxiliars. Els terrenys ocupats pels elements funcionals de les carreteres tenen la consideració de béns de domini públic.

- b) Instal·lacions o equipaments addicionals: són els destinats a la millora d'aspectes parcials de la circulació de vehicles i de vianants, com són il·luminacions, voreres, calçades laterals, passos de vianants, carrils bici, carrils per a vianants o carrils per a maquinària agrícola, plantacions, senyalització complementària, obres de pas de serveis o d'altres. Aquestes instal·lacions poden ser de titularitat pública o privada.

Article 58. Iniciativa i sistemes d'execució

1. Tant els elements funcionals com les instal·lacions o equipaments addicionals es poden construir a iniciativa de la Diputació de Barcelona o d'altres administracions o particulars. En el cas que sigui a iniciativa d'altres administracions o particulars, com a norma general, la construcció i el manteniment va a càrrec del sol·licitant, amb l'autorització prèvia corresponent de la Diputació de Barcelona, d'acord amb les condicions establertes en aquesta ordenança.
2. Quan les obres sol·licitades puguin afectar l'estructura de la carretera, la Diputació de Barcelona pot optar per la seva execució directa i finançar-les amb les contribucions especials o convenis específics.
3. Un cop transcorreguts quatre mesos des de la presentació de la sol·licitud d'autorització sense que l'òrgan competent hagi notificat resolució expressa, la sol·licitud s'entén desestimada.
4. La Diputació de Barcelona pot assumir el manteniment d'aquests elements o instal·lacions, si el manteniment pot afectar les condicions de la carretera. En aquest cas, ha d'establir el cànon de manteniment corresponent.
5. En tot cas, les autoritzacions i els convenis de construcció han de determinar expressament la titularitat de la instal·lació, les condicions de manteniment i les modificacions introduïdes en el domini públic, si escau.

Article 59. Recepció i lliurament de les obres

1. Les modificacions de l'estructura de la carretera, els elements funcionals i les instal·lacions addicionals, en el cas en què s'incorporin al patrimoni de la carretera, han de ser rebudes prèviament a la seva entrada en servei per la Diputació de Barcelona, en les condicions especificades en aquesta ordenança.
2. Les instal·lacions addicionals construïdes pel titular de la via s'han de lliurar a la persona titular de la instal·lació, si aquesta no fos la titular de la via, amb una acta de lliurament.

Article 60. Explotació d'elements funcionals de la carretera i equipaments addicionals

1. La Diputació de Barcelona pot encarregar l'explotació dels elements funcionals i equipaments addicionals de la carretera quan aquesta cessió és compatible amb la funcionalitat de la carretera.
2. L'ocupació temporal, per a períodes inferiors a un any, l'ha d'autoritzar administrativament la Diputació de Barcelona, la qual ha de determinar les condicions referides preferentment a la millora de l'equipament o de la infraestructura del sector.
3. L'explotació per a períodes superiors a un any es regeix per les disposicions aplicables en matèria de contractació administrativa.

TÍTOL QUART. ÚS I DEFENSA DE LES CARRETERES

CAPÍTOL I. Delimitació del domini públic viari i zones de protecció

Article 61. Zones de protecció

1. Amb la finalitat de garantir la funcionalitat del domini públic viari i assegurar-ne la protecció s'estableixen a les carreteres les zones següents: de domini públic, de servitud i d'afectació. Aquestes zones es delimiten mesurant sempre en projecció horitzontal i perpendicularment a l'eix de la via. També s'estableix, a ambdós costats de la carretera, la línia d'edificació que, llevat dels trams urbans o en sòls urbans consolidats confrontants amb terrenys d'orografia accidentada a l'altra banda de la carretera, no pot quedar situada dins de la zona de servitud.
2. A l'efecte de delimitació de les zones de protecció i de la línia d'edificació, els ramals d'enllaços i les vies de gir d'interseccions que formen part d'alguna xarxa de carreteres tenen la mateixa consideració que la via de menor categoria de les que es connecten i, en qualsevol cas, tenen com a mínim la consideració de carretera convencional.
3. En els terrenys i instal·lacions dels elements funcionals de la carretera que estableix l'article 57 d'aquesta ordenança i allà on les zones de domini públic, servitud i afectació se superposin, segons la distància des d'un vial o un altre, preval la condició de zona de domini públic sobre la de servitud, i la d'aquesta sobre la d'afectació, amb independència de quina sigui la via o element determinant de la mesura.

4. En els encreuaments i les interseccions entre infraestructures de diferent titularitat s'ha de coordinar l'exercici de les diferents competències, sense perjudici de les autoritzacions corresponents.

Article 62. Aresta exterior de l'esplanació

1. L'aresta exterior de l'esplanació és la definida per la intersecció dels talussos de terraplè o de desmunt amb el terreny natural. En el cas que hi hagi una cuneta de peu de terraplè o de coronació de desmunt, és la intersecció del talús exterior d'aquesta amb el terreny natural. En els casos de terreny pla, si hi ha cuneta és, igualment, la intersecció del talús exterior d'aquesta amb el terreny natural la que la defineix. Si no hi ha cuneta, es considera que l'aresta exterior de l'esplanació està situada a 1 m de l'aresta exterior de la plataforma.
2. En el supòsit especial de ponts, viaductes i d'altres estructures o obres similars, es defineix l'aresta exterior de l'esplanació com la projecció ortogonal dels extrems de l'estructura sobre el terreny, considerant també com estructura els fonaments, i sempre amb excepció de la definició general per als terraplens o desmunts d'accés.
3. En el supòsit especial dels túnels, l'aresta exterior de l'esplanació es defineix com la intersecció amb el terreny natural dels talussos de les boques del túnel mateix, s'hi inclouen les possibles galeries de serveis o d'altres elements construïts per fora del túnel principal i necessaris per a assegurar la conservació i el manteniment de l'obra.
4. En els projectes constructius de noves carreteres o d'obres de millora cal definir l'aresta exterior de l'esplanació en els casos singulars.

Article 63. Prohibició específica

Es prohibeix l'ocupació temporal de les zones de domini públic, de servitud i d'afectació per a dur-hi a terme usos i activitats relacionades amb la prestació de serveis de naturalesa sexual que no són compatibles amb la seguretat de la via i amb la finalitat d'aquesta.

CAPÍTOL II. Zona de domini públic

Article 64. Delimitació

1. La zona de domini públic comprèn els terrenys ocupats o d'ocupació futura prevista en el projecte constructiu per a la carretera i els elements funcionals i, llevat que excepcionalment es justifiqui per raons geotècniques del terreny que és innecessària, una franja de terreny a cada costat de la via, mesurada des de l'aresta exterior de l'esplanació, de 3 metres.

2. En el supòsit especial de ponts, viaductes i d'altres estructures o obres similars, de forma excepcional i sempre que quedi tècnicament justificada la seva viabilitat, es pot reduir la zona de domini públic, i en tot cas es considera de domini públic el terreny ocupat pels suports de l'estructura. En el cas dels túnels, la determinació de la zona de domini públic es fa de conformitat amb les característiques geomètriques i geològiques del terreny, i amb l'alçada d'aquest sobre el túnel.
3. La zona de domini públic es pot ampliar a cada costat de la carretera per tal d'incloure instal·lacions o equipaments addicionals o de reposició de serveis.
4. Els projectes constructius de noves carreteres o d'obres de millora han de definir la zona de domini públic, en els casos singulars.

Article 65. Expropiació

Tots els projectes de traçat o de construcció de noves carreteres, variants i els projectes de condicionament o millora de les ja existents, han d'incloure en l'annex corresponent l'expropiació dels terrenys a integrar en la zona de domini públic, segons el que s'estableix a l'article anterior, incloent-hi, si escau, els destinats a elements funcionals de la carretera i a instal·lacions o equipaments addicionals.

Article 66. Utilització de la zona de domini públic

En la zona de domini públic només es poden fer les obres i les actuacions directament relacionades amb la construcció i l'explotació de la via i els seus elements funcionals i, si escau, instal·lacions o equipaments addicionals, incloses les d'enjardinat, sense perjudici del que s'estableix als articles següents.

Article 67. Usos autoritzables en la zona de domini públic

1. La Diputació de Barcelona pot autoritzar excepcionalment l'ocupació del subsòl en la zona de domini públic, preferentment a la franja d'1 metre situada a la part més exterior d'aquesta zona, per a les obres o actuacions d'implantació, reposició o construcció d'infraestructures imprescindibles de serveis públics essencials. Aquestes obres o instal·lacions no poden afectar la seguretat viària, perjudicar l'estructura de la carretera o els seus elements funcionals, ni fixar-se a les seves estructures o impedir una explotació adequada. En cap cas les esmentades infraestructures poden anar sota la calçada, llevat dels encreuaments necessaris.

En aquests casos, s'ha d'aportar, juntament amb la sol·licitud d'autorització, la justificació tècnica que acrediti la impossibilitat de passar per fora de la zona de domini públic.

Els requisits i el procediment per a atorgar aquest tipus d'autoritzacions són els establerts per a les autoritzacions que regulen els articles 83 i següents d'aquesta ordenança.

2. L'ús de la zona de domini públic de ponts, viaductes o d'altres estructures o obres similars per a les obres o instal·lacions esmentades al paràgraf anterior, es recollirà en un conveni entre l'interessat i la Diputació de Barcelona, en què han de quedar consignats els compromisos de l'usuari autoritzat, així com les condicions de l'autorització.
3. La instal·lació de xarxes públiques de telecomunicacions es regeix pel que disposa aquesta ordenança i, si escau, per la seva normativa específica. Aquestes instal·lacions en cap cas poden afectar la seguretat viària, perjudicar l'estructura de la carretera o els seus elements funcionals, fixar-se a les seves estructures o impedir una adequada explotació.
4. La Diputació de Barcelona pot autoritzar accessos a la carretera d'acord amb allò que estableix la Capítol VIII del Títol Quart d'aquesta ordenança.
5. Es poden autoritzar, en funció de les exigències del sistema viari, encreuaments aeris per la zona de domini públic, inclosa la calçada, d'acord amb els requisits i el procediment que estableix l'article 83 i següents d'aquesta ordenança.
6. Excepcionalment, en zones de muntanya i en llocs on hi hagi explotacions ramaderes, es pot autoritzar, dins de la zona de domini públic i a partir de l'aresta exterior de l'esplanació, en el límit de la zona de pastura, la instal·lació d'uns fils metàl·lics totalment diàfans, perquè el bestiar no passi cap a la carretera, sempre que no impedeixin l'explotació adequada.

CAPÍTOL III. Zona de servitud

Article 68. Delimitació

La zona de servitud consisteix en dues franges de terreny, a banda i banda de la carretera, delimitades interiorment per la zona de domini públic i exteriorment per dues línies paral·leles a les arestes exteriors de l'esplanació, ubicades a una distància de 8 metres, mesurades des de les arestes esmentades.

Article 69. Utilització de la zona de servitud

1. En la zona de servitud només es poden fer les activitats i els usos prèviament autoritzats, que siguin compatibles amb la seguretat de la via i amb la finalitat pròpia d'aquesta zona, d'acord amb el previst al punt 3 d'aquest article.
2. Els cossos i forces de seguretat competents també poden fer tasques relatives a la inspecció i el control de la vigilància del trànsit i del transport, i d'altres matèries de la seva competència.
3. La zona de servitud es pot utilitzar amb les finalitats següents, vinculades al servei de la carretera.
 - a) Dipositar, temporalment, objectes o materials de qualsevol tipus que es trobin a la carretera i que constitueixin un obstacle o perill per a la circulació.
 - b) Estacionar temporalment els vehicles o remolcs que, per causes diverses, no puguin circular.
 - c) Canalitzar les aigües que es puguin trobar a la carretera, en casos d'emergència.
 - d) Adequar el terreny per a la circulació de maquinària i de materials per resoldre situacions d'emergència.
 - e) Fer desviaments provisionals de trànsit per a resoldre situacions d'emergència.
 - f) Emmagatzemar, temporalment, maquinària, eines i materials destinats a les obres de construcció i manteniment de carreteres.
 - g) Instal·lar conduccions vinculades al servei de la carretera.
 - h) Altres finalitats anàlogues que siguin necessàries per al servei de la carretera.

Article 70. Requisits

1. En els supòsits enunciats als apartats a), b), c), d) i e) de l'apartat 3, de l'article anterior, l'ús temporal dels terrenys compresos en la zona de servitud no requereix la notificació prèvia de la Diputació de Barcelona al propietari o altres persones titulars de drets sobre els terrenys afectats.

2. En els casos previstos als apartats f), g) i h) de l'apartat 3, de l'article anterior, la Diputació de Barcelona ha de notificar prèviament al propietari, llogater o altres persones titulars de drets, amb una antelació de 15 dies, la resolució d'ocupar els terrenys necessaris indicant la superfície i el termini previstos, la finalitat a què es destina i el beneficiari de l'ocupació.

Article 71. Limitacions

L'ús i explotació dels terrenys compresos dins la zona de servitud estan limitats per la compatibilitat amb les ocupacions i els usos que en faci la Diputació de Barcelona o les persones autoritzades a què es refereixen els articles anteriors.

Article 72. Indemnització

Són indemnitzables, en els termes establerts en la legislació d'expropiació forçosa, l'ocupació de la zona de servitud i els danys i perjudicis que es causin amb motiu del seu ús. L'abonament de la indemnització corresponent ha d'anar a càrrec del beneficiari de l'ocupació.

Article 73. Usos autoritzables en la zona de servitud

1. L'ús de la zona de servitud per tercers requereix l'autorització de la Diputació de Barcelona, llevat dels conreus que no requereixen autorització, sempre que no afectin la seguretat de la via.
2. A la zona de servitud es poden autoritzar els usos següents.
 - a) Tancaments arbustius o diàfans de baixa combustibilitat, sempre que no afectin les condicions de visibilitat i seguretat de la carretera ni puguin menyscabar les facultats dels òrgans administratius en relació amb la protecció i l'explotació del domini públic viari.

A aquest efecte, els tancaments diàfans poden tenir un fonament d'obra de fàbrica que sobresurti, com a màxim, 0,30 metres per sobre del terreny i sempre que no es creï un obstacle rígid, sobretot en zones planeres, que suposi un perill per als vehicles que, accidentalment, puguin sortir de la carretera, i que no en perjudiqui el drenatge.

Pel que fa als tancaments arbustius, no poden tenir una alçada superior a 1,20 metres per sobre del terreny.

- b) Plantacions o tala d'arbres, sempre que no perjudiquin l'estabilitat de la carretera i els seus elements funcionals ni afectin la seguretat viària, sigui per motius de visibilitat o qualsevol altre.
 - c) Les obres que siguin imprescindibles per a la conservació dels edificis existents. En cap cas s'autoritzen obres que impliquin la reconstrucció o millora, així com noves construccions o instal·lacions, encara que siguin subterrànies.
 - d) En general, totes les actuacions autoritzables dins de la zona de domini públic i, concretament, la construcció de vies d'accés a les propietats confrontants amb la carretera.
 - e) Moviments de terres, sempre que no afectin la seguretat viària ni perjudiquin l'estructura de la carretera. Es poden autoritzar murs de contenció, amb una justificació tècnica de la necessitat, quan millorin l'estabilitat de la carretera i els elements funcionals. En tot cas s'ha d'impedir l'aportació d'aigües a la calçada.
3. A la zona de servitud no es poden autoritzar cap de les actuacions següents.
- a) Construcció de dipòsits i piscines, encara que siguin subterranis.
 - b) Instal·lacions industrials o de maquinària fixes.
 - c) Instal·lacions desmuntables permanents.
 - d) Casetes d'eines, de bombes o transformadors.
 - e) Qualsevol edificació, tant les de nova planta com la reconstrucció o millora de les existents.
 - f) Qualsevol actuació que impliqui la constitució d'un obstacle rígid que suposi un perill pels vehicles que, accidentalment, puguin sortir de la carretera.

CAPÍTOL IV. Zona d'afectació

Article 74. Delimitació

La zona d'afectació consisteix en dues franges de terreny, a banda i banda de la carretera, delimitades interiorment per la zona de servitud i exteriorment per dues línies paral·leles a les

arestes exteriors de l'esplanació, ubicades a una distància de 30 metres, mesurades aquestes distàncies des de les esmentades arestes.

Article 75. Autoritzacions

Dins de la zona d'afectació, per fer qualsevol tipus d'activitat, obres o instal·lacions, fixes o provisionals, canviar l'ús o finalitat de les existents i plantar o talar arbres, és necessària l'autorització prèvia de la Diputació de Barcelona en ús de les seves competències, sense perjudici d'altres competències concurrents.

Article 76. Usos autoritzables en la zona d'afectació

A la zona d'afectació es poden realitzar, amb autorització prèvia, els usos següents:

1. En general, tots aquells usos permesos a la zona de servitud.
2. Pel davant de la línia d'edificació, de forma temporal, edificacions o instal·lacions fàcilment desmuntables i sempre amb caràcter de precari.
3. Les obres que impliquin un canvi d'ús de qualsevol activitat existent. La nova activitat proposada ha de ser compatible amb l'ordenament urbanístic vigent.
4. Línies aèries de transport i distribució d'energia, comunicacions i d'altres, que s'han de situar preferentment pel darrere de la línia d'edificació. Aquestes línies es poden autoritzar quan la distància dels suports a l'aresta exterior de la calçada sigui, com a mínim, una vegada i mitja la seva alçada i els castellets metàl·lics de línies elèctriques d'alta tensió se situïn sempre darrere de la línia d'edificació. En el cas de reposicions o afectacions de serveis existents, s'ha d'estudiar cada cas individualitzadament, i ha de quedar garantida la seguretat dels usuaris de la carretera.
5. Conduccions subterrànies, sempre que no afectin l'estabilitat de la carretera i els seus elements funcionals.
6. Els tancaments s'han de situar sempre més enllà del límit de la línia d'edificació, llevat que, per les seves característiques constructives, permetin la visibilitat al seu darrere des d'una alçada d'1 metre sobre el terreny.
7. Màstils a una distància de la plataforma de la carretera compatible amb la normativa sobre seguretat.

8. Qualsevol altre ús no previst en els paràgrafs anteriors que sigui compatible amb les determinacions de l'article 39 de la Llei de carreteres.

Article 77. Obres de consolidació

Entre el límit de la zona de domini públic i la línia d'edificació no es poden autoritzar obres de consolidació d'edificacions i instal·lacions existents. Només es poden autoritzar obres de conservació i manteniment, sempre que no impliquin reconstrucció o millora ni suposin un augment de volum de l'edificació existent, i sense que l'increment de valor que suposen es pugui tenir en compte a l'efecte expropiatori.

CAPÍTOL V. Línia d'edificació

Article 78. Delimitació general

1. La línia d'edificació s'estableix a ambdós costats de la carretera. En la zona compresa entre la línia d'edificació i la carretera es prohibeix qualsevol tipus d'obra de construcció, reconstrucció o ampliació, llevat de les que siguin imprescindibles per a la conservació i el manteniment de les construccions existents.
2. La línia d'edificació s'ha de situar, mesurada horitzontalment a partir de l'aresta exterior de la calçada, a 50 metres en les variants que es construeixen amb l'objecte de suprimir les travesseres de població, i a 25 metres en la resta de carreteres.
3. La línia d'edificació, llevat dels trams urbans o en sòls urbans consolidats confrontants amb terrenys d'orografia accidentada a l'altra banda de la carretera, no pot quedar situada en l'interior de la zona de servitud.
4. A l'efecte de delimitació de la línia d'edificació, els ramals d'enllaços i les vies de gir d'interseccions que formin part d'alguna xarxa de carreteres tenen la mateixa consideració que la via de menor categoria d'entre les que es connectin i, en qualsevol cas, tenen com a mínim la consideració de carretera convencional.

Article 79. Supòsits especials

1. La línia d'edificació es pot reduir quan concorri alguna de les circumstàncies següents.
 - a) L'existència d'una orografia accidentada, en un o ambdós costats de la carretera, que comporti que les edificacions més enllà de la distància establerta legalment provoquin alteracions del terreny natural superiors a les que es donarien si se situés la línia d'edificació a una distància inferior.

- b) L'existència en un tram, prèviament delimitat per l'òrgan competent de la Diputació de Barcelona, d'edificacions situades a una distància inferior a l'establerta per la llei, sempre que en aquest tram es pugui situar una línia paral·lela a l'eix de la carretera, separada a una distància inferior a l'establerta legalment, de forma que l'esmentada línia intercepti edificacions existents en més d'un 15% de la seva longitud.
- c) La necessitat d'ubicar al costat de la carretera, edificacions o instal·lacions volumètriques destinades a serveis vinculats a la infraestructura viària o de transport, a serveis de subministrament energètic, d'abastament d'aigua, de clavegueram o de telecomunicacions.
- d) En les ampliacions d'edificis i construccions volumètriques existents, sempre que l'actuació es faci només d'acord amb els criteris següents:
- Mitjançant el perllongament de les línies de façana sensiblement paral·leles a la carretera, sense que la longitud resultant d'aquesta façana pugui superar com a màxim, el doble de la longitud que tenia abans del 20 d'octubre de 1993, data en què va entrar en vigor la Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres, actualment recollida en el Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de carreteres.
 - Mitjançant el perllongament pel costat oposat a la carretera de les línies de façana sensiblement perpendiculars a l'esmentada carretera, sense que la longitud resultant de les parts d'aquestes façanes situades a distància inferior a la prevista legalment, no superi com a màxim, el triple de la longitud que tenien abans del 20 d'octubre de 1993, data en què va entrar en vigor la Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres, actualment recollida en el Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de carreteres.

En qualsevol cas, la línia d'edificació no es pot fixar a una distància inferior a l'establerta pel nucli consolidat.

2. A l'efecte del que estableix l'apartat anterior, s'entén per l'expressió sensiblement paral·lela, aquelles situacions en què l'angle que formen les alineacions de la carretera i de la barrera lineal o de la línia de façana sigui inferior a vint graus centesimals.
3. Els criteris assenyalats a l'apartat a) s'han de tenir en compte en els expedients de delimitació que abastin una o diverses xarxes funcionals d'una comarca de muntanya o

d'una zona de muntanya, d'acord amb el que preveu la normativa reguladora de les zones de muntanya.

4. L'aplicació dels supòsits previstos en els apartats b), c) i d), es pot fixar atenent les característiques de l'edificació o edificacions concretes, a les quals es refereix l'expedient de delimitació.
5. Llevat del sòl urbà, l'establiment de la línia d'edificació, en els supòsits previstos en aquest article, s'ha de determinar per a zones concretament delimitades, prèvia tramitació de l'expedient corresponent de delimitació.
6. En els trams urbans o en sòls urbans consolidats confrontants amb terrenys d'orografia accidentada a l'altra banda de la carretera, quan la línia d'edificació se situï a l'interior de la zona de servitud, el límit exterior d'aquesta zona s'ha d'ajustar a la línia d'edificació.

Article 80. Limitacions

1. D'acord amb el règim d'ús i protecció previst, en cap cas la fixació d'una línia d'edificació inferior a la prevista pot comportar la possibilitat de permetre edificacions o construccions volumètriques en les zones de domini públic i de servitud de la carretera.
2. La distància fixada per a la línia d'edificació ha de permetre garantir l'ordenació dels marges de la carretera, l'adequat nivell de control dels accessos i l'observació dels requisits necessaris en matèria de seguretat viària.
3. Els supòsits especials de línia d'edificació, en cap cas poden afectar les disposicions establertes en les normes urbanístiques.

Article 81. Procediment

1. Poden sol·licitar la tramitació de l'expedient de delimitació de la línia d'edificació corresponent:
 - a) Els ajuntaments per on transcorri la carretera.
 - b) Els consells comarcals i les altres administracions afectades.
 - c) Els particulars afectats en els supòsits previstos en l'article 79.1.c) i d).

En qualsevol cas, la Diputació de Barcelona pot incoar d'ofici l'expedient .

2. La sol·licitud s'ha d'adreçar a la Diputació de Barcelona i s'ha d'acompanyar, com a mínim, d'una memòria i de la documentació gràfica justificativa.

En el cas de sol·licituds formulades per particulars o per consells comarcals i altres administracions afectades es requereix també l'informe previ favorable de l'ajuntament afectat.

3. Un cop determinada la línia límit d'edificació, s'aprova inicialment el projecte de delimitació, el qual se sotmet al tràmit d'informació pública durant un termini de trenta dies, mitjançant un anunci en el BOPB i en el tauler d'anuncis de l'ajuntament, perquè els interessats puguin formular-hi al·legacions.
4. Simultàniament a la informació pública, el projecte de delimitació s'ha de sotmetre a informe dels ajuntaments afectats, en el supòsit que aquests no s'hi hagin pronunciat prèviament, durant un termini de trenta dies; també s'ha de sotmetre a informe de la direcció general competent en matèria d'urbanisme i, si escau, dels departaments o organismes que puguin resultar afectats, d'acord amb les seves respectives competències.
5. Un cop transcorregut aquest termini sense que s'hagin emès els informes requerits, és d'aplicació el que preveu la legislació vigent aplicable de procediment administratiu.

Article 82. Aprovació de l'expedient de delimitació

1. La resolució definitiva de l'expedient de delimitació de la línia d'edificació, en el sentit d'aprovar o denegar la sol·licitud, ha de valorar les al·legacions formulades.
2. El termini per a resoldre i notificar el procediment d'establiment de la línia d'edificació de carreteres a una distància inferior a la regulada, amb caràcter general, és de sis mesos. En els procediments iniciats a sol·licitud de la persona interessada, la sol·licitud s'entén desestimada un cop transcorregut aquest termini.

CAPÍTOL VI. Règim d'autoritzacions fora dels trams urbans

Article 83. Autoritzacions administratives

1. Correspon a l'òrgan competent de la Diputació de Barcelona, en l'àmbit de les carreteres de què és titular, l'atorgament d'autoritzacions per a fer obres o activitats en les zones

de protecció de les carreteres a què es refereix aquest títol, així com per a modificar-ne l'ús o finalitat, sense perjudici d'altres competències concurrents.

2. En els supòsits en què són preceptives les autoritzacions a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, cal fer constar expressament en les llicències urbanístiques la necessitat d'obtenir aquesta autorització abans de l'inici de les obres.

Article 84. Procediment per a l'atorgament d'autoritzacions

L'atorgament de les autoritzacions esmentades en l'article anterior s'ha d'ajustar al procediment següent:

- a) La persona interessada ha d'adreçar la sol·licitud corresponent a la Diputació de Barcelona. Aquesta sol·licitud s'ha d'acompanyar de la documentació, en qualsevol suport, que estableix l'article 86 per a cada supòsit en concret.
- b) Un cop examinada la documentació presentada i, si aquesta és incompleta, es requereix a la persona interessada perquè esmeni el defecte observat o aporti els documents preceptius, en el termini de deu dies, amb indicació que, si no ho fa, es considera que desisteix de la seva petició, amb la resolució prèvia que s'ha de dictar i que consisteix en la declaració de la circumstància que ha ocorregut i les normes aplicables, sense perjudici de la possibilitat d'ampliar aquest termini fins a un màxim de cinc dies, a petició de l'interessat o a iniciativa de l'òrgan competent, en aquells casos en què la complexitat de la documentació a aportar així ho exigeixi.
- c) Un cop s'ha comprovat l'actuació sol·licitada sobre el terreny i s'han practicat, si escau, els tràmits complementaris que s'estimin convenients, s'adopta la resolució corresponent, en la qual s'han d'establir les condicions pertinents o, en el seu cas, els motius de la denegació.
- d) La sol·licitud s'ha de resoldre en el termini de quatre mesos a comptar des de la data de presentació de la petició, transcorreguts els quals sense que s'hagi resolt expressament s'entén desestimada.

Article 85. Supòsits de denegació d'autorització per previsió d'obres

La denegació d'autoritzacions per previsions futures de canvis en la carretera ha de fonamentar-se en estudis o projectes d'ampliació o modificació ja redactats i aprovats tècnicament o en les previsions dels plans regulats en aquesta ordenança que s'hagin concretat en un estudi aprovat.

Article 86. Documentació a acompanyar a les sol·licituds d'autorització

1. Si la petició d'autorització té per objecte la realització d'obres o instal·lacions en la zona de domini públic per a l'establiment d'un servei públic essencial, s'ha d'adjuntar un projecte de les obres i instal·lacions a executar i els documents que n'acreditin la conformitat, si escau, amb el planejament urbanístic o les autoritzacions urbanístiques exigibles. En tot cas, s'ha de justificar l'interès públic de la necessitat d'ocupació del domini públic que se sol·licita.
2. En els casos de sol·licitud d'autorització d'utilització de les zones de servitud o d'afectació, s'ha d'acompanyar la documentació necessària per a la correcta localització i definició de l'actuació que es vol fer.
3. En els supòsits següents és necessari presentar un projecte signat per un tècnic competent i visat, si escau, pel col·legi professional corresponent:
 - a) Construcció d'obres de pas o desguàs, murs de contenció i, en general, totes les actuacions que puguin incidir sobre la seguretat de la circulació viària, sobre algun servei existent, sobre el lliure curs de les aigües, tant superficials com subterrànies, o sobre les condicions mediambientals de l'entorn. El projecte ha d'estudiar les condicions estructurals de l'obra i la seva incidència sobre els aspectes esmentats.
 - b) Restaurants, hotels i, en general, qualsevol instal·lació permanent confrontant amb una carretera convencional o una via de servei. El projecte ha de comprendre l'estudi del traçat dels accessos, aparcaments, senyalització, ferm, drenatge, enllumenat, ornamentació i altres elements inherents a la instal·lació. Aquests elements s'han de dissenyar de manera que no afectin ni a la seguretat viària ni a la qualitat paisatgística de l'entorn de la carretera.
 - c) Urbanitzacions, instal·lacions industrials, esteses aèries, conduccions, xarxes d'abastament i sanejament, accessos, explanacions i, en general, qualsevol altre element d'urbanització. El projecte ha de recollir especialment l'ordenació de la zona compresa entre la línia d'edificació i la carretera, en els diferents aspectes i ha de tenir en compte les molèsties o perills que la instal·lació, o els elements que s'hi utilitzin, puguin produir a la circulació, així com els perjudicis a les característiques mediambientals de l'entorn de la carretera.
4. Als efectes establerts a l'apartat 1 d'aquest article, els projectes han de constar, com a mínim, dels documents següents:

- a) Memòria explicativa de la solució adoptada.
 - b) Plànols de situació i emplaçament amb indicació de la carretera i punts quilomètrics afectats.
 - c) Plànol de planta, en què es defineixi el traçat de les instal·lacions i la implantació respecte a la carretera i l'aresta exterior de l'esplanació.
 - d) Secció transversal de les instal·lacions amb la situació respecte a la carretera i, si es tractés d'una instal·lació soterrada, amb indicació de la fondària a la qual es pretén instal·lar.
 - e) Perfil longitudinal on es defineixi la traça de la instal·lació, si escau.
 - f) Secció tipus amb la definició dels diferents elements per fer l'obra i la instal·lació.
5. Pel que fa als accessos, s'ha de presentar el projecte específic d'accessos previst a l'article 108 d'aquesta ordenança.
 6. Abans de sol·licitar l'autorització les persones interessades poden consultar a la Diputació de Barcelona la viabilitat de la construcció projectada, així com obtenir informació i orientació sobre els requisits jurídics o tècnics que les disposicions vigents imposen a les actuacions que volen fer.

En aquells supòsits en què se sol·licita un informe previ, aquest té la validesa d'un any, sempre que no es modifiquin les condicions de la carretera per l'aprovació de l'estudi o projecte corresponent, per modificació o revisió dels plans regulats en aquesta ordenança o si es modifica el planejament urbanístic, circumstàncies que deixen sense efecte qualsevol tipus d'informe.

Article 87. Condicions generals per a l'atorgament d'autoritzacions

1. Les autoritzacions han d'imposar les condicions que, en cada cas, es considerin oportunes per a l'explotació correcta de la carretera i per evitar-ne danys i perjudicis a la infraestructura, als elements funcionals, a les instal·lacions addicionals, a la seguretat de la circulació viària i a les condicions mediambientals de l'entorn.
2. Per a garantir l'execució correcta de l'obra, abans d'iniciar-la es pot exigir el dipòsit d'una garantia.

En el cas que es consideri necessari el dipòsit de la garantia, es requerirà al peticionari de l'autorització que la dipositi abans de la seva expedició. En el requeriment s'ha d'establir la quantia de la garantia, el termini per constituir-la i el moment a partir del qual es podrà alliberar.

Un cop dipositada la garantia s'atorgarà l'autorització corresponent.

Si no es diposita la garantia dins del termini establert al requeriment, es paraitzarà la tramitació de l'expedient, i serà d'aplicació el que disposen les normes sobre el procediment administratiu.

Article 88. Condicions particulars per a cada tipus d'autorització

En l'atorgament d'autoritzacions s'han de complir, en particular, les normes següents:

a) Plantació i tala d'arbres i arbustos

Les plantacions d'arbres només es poden autoritzar en zones de servitud i afectació, sempre que no perjudiquin la visibilitat de la carretera ni la seguretat de la via.

La tala es pot autoritzar en zona servitud i afectació. Així mateix, es pot autoritzar en zona de domini públic quan els arbres perjudiquin la carretera, els seus elements funcionals o la seguretat de la circulació viària.

b) Línies aèries

Les línies aèries de transport i distribució d'energia, comunicacions i d'altres es poden autoritzar en zona d'afectació i s'han de situar preferentment pel darrere de la línia d'edificació. Aquestes línies es poden autoritzar quan la distància dels suports a l'aresta exterior de la calçada sigui, com a mínim, vegada i mitja la seva alçada i els castellets metàl·lics de línies elèctriques d'alta tensió se situïn sempre darrere de la línia d'edificació. En el cas de reposicions o afectacions de serveis existents, s'ha d'estudiar cada cas individualitzadament.

La distància mínima s'ha d'aplicar també en els casos d'encreuaments aeris, en els quals el gàlib és el que estableixi la normativa sectorial d'aplicació i la norma de traçat, amb un mínim de 7 metres, sense perjudici que es pugui fixar un altre diferent atenent a criteris de seguretat viària.

c) Conduccions subterrànies

No s'autoritzen a la zona de domini públic, tret que, excepcionalment i amb la justificació deguda, així ho exigeixi la prestació d'un servei públic essencial o d'aquells que hagin estat declarats d'interès públic de conformitat amb el que disposa l'article 67.

En la zona de servitud es poden autoritzar les conduccions subterrànies que corresponguin a la prestació d'un servei públic o d'aquells que hagin estat declarats d'interès públic, sempre que se situïn al més lluny possible de la carretera.

Les conduccions d'interès privat només s'autoritzen a la zona d'afectació. Excepcionalment, i on no hi hagi una altra solució, es poden autoritzar en la zona de servitud, al més lluny possible de la carretera.

En el cas que es tracti de xarxes públiques de telecomunicacions, s'aplica la normativa específica. Aquestes instal·lacions en cap cas poden afectar la seguretat viària, perjudicar l'estructura de la carretera, els seus elements funcionals, ni fixar-se a les estructures o impedir una adequada explotació.

d) Encreuaments subterranis

Les obres dels encreuaments subterranis s'han d'executar de forma que produeixin les mínimes pertorbacions a la circulació; han de deixar el paviment de la carretera en les condicions anteriors i han de tenir la resistència adequada.

La cota mínima de resguard entre la part superior de l'obra d'encreuament i la rasant de la carretera ha de ser com a mínim d'1 metre, sense perjudici que es fixi una altra superior.

No s'autoritzen encreuaments a cel obert en carreteres convencionals amb intensitat mitjana diària de circulació superior a 3.000 vehicles; l'encreuament s'ha de fer mitjançant una mina, un túnel o una perforació mecànica subterrània.

A la resta de carreteres i en travesseres de població es poden autoritzar encreuaments a cel obert amb la justificació deguda, sempre que no es posi en perill la seguretat viària i que es deixi un carril per a la circulació dels vehicles.

Per a fer encreuaments també es poden utilitzar, excepcionalment i amb la justificació deguda, les obres de pas o desguàs de la carretera sempre que se n'asseguri el manteniment adequat de les condicions funcionals i estructurals.

e) Tanques

En la zona de servitud només es poden autoritzar tanques totalment diàfanes sobre piquets; es permet un muret de fonament de, com a màxim, 0,30 metres.

La reconstrucció de tanques existents s'ha de fer d'acord amb les condicions que s'imposen a les de nova construcció, excepte que es tracti d'operacions de reparació i conservació.

On sigui necessari recular tanques per exigències derivades de la construcció de noves vies, duplicació de calçades, eixamplament de la plataforma o altres motius d'interès

públic, es poden reposar en les mateixes condicions existents abans de la formulació del projecte d'obra. Quant a la seva estructura i distància a l'aresta exterior de l'esplanació, cal garantir en tot cas que el tancament se situa fora de la zona de domini públic i que no minven les condicions de visibilitat i seguretat de la circulació viària.

f) Instal·lacions confrontants amb la carretera

A més de complir les condicions que, en cada cas, siguin exigibles segons les característiques de la instal·lació, les edificacions han de quedar sempre per darrere de la línia d'edificació. Davant d'aquesta línia no s'autoritzen més obres que les necessàries per a vials, illots o zones enjardinades. Els aparcaments són autoritzables fora de la zona de servitud.

g) Instal·lacions industrials, agrícoles i ramaderes, i activitats extractives

A més de les condicions que en cada cas siguin exigibles, segons les característiques de l'explotació, es poden imposar condicions específiques per a evitar els perills que la instal·lació o els seus elements puguin produir a la circulació, així com per a evitar perjudicis a les característiques mediambientals de l'entorn de la carretera.

h) Moviments de terres i explanacions

Es poden autoritzar en les zones de servitud i afectació, sempre que no siguin perjudicials per a la carretera o la seva explotació, per modificació del curs de les aigües, reducció de la visibilitat o qualsevol motiu similar.

i) Passos elevats

Els estreps de l'estructura no poden ocupar la zona de domini públic, excepte amb l'autorització justificada de la Diputació de Barcelona, i han d'anar protegits amb dispositius de contenció de vehicles. En carreteres amb calçades separades es poden ubicar pilars en la mitjana sempre que l'amplada sigui suficient perquè no representi un perill per a la circulació, i han de tenir si escau un dispositiu de contenció de vehicles.

El gàlib mínim el fixa la Diputació de Barcelona i, en cap cas, pot ser inferior a l'establert per la normativa vigent en matèria de traçat.

Les característiques de l'estructura han de tenir en compte la possibilitat d'eixamplament o variació de la carretera en un futur.

j) Passos inferiors

La Diputació de Barcelona ha de fixar la cota mínima de resguard entre la part superior de l'obra de pas i la rasant de la carretera.

Les característiques de l'estructura han de tenir en compte la possibilitat d'eixamplament o variació de la carretera en un futur.

k) Parades de vehicles de transport públic de viatgers

La implantació de noves parades de transport públic de viatgers exigeix l'adopció de les mesures necessàries que garanteixin tant la seguretat viària com la dels usuaris del transport.

l) Elements en rotondes

Dins de l'illot central de les rotondes no es pot instal·lar cap element ornamental perillós per als usuaris de la carretera. Es considera perillós qualsevol element rígid que sigui un obstacle davant la sortida d'un vehicle de la via.

m) Abocadors

No s'autoritzen en cap cas.

n) Accessos

Les especificacions del procediment per a sol·licitar l'autorització d'accessos estan regulades a l'article 108 i següents d'aquesta ordenança.

Article 89. Comunicacions prèvies

1. Quan sigui necessari fer, de manera urgent i sense possibilitat de planificació, actuacions que no necessitin projecte tècnic sobre instal·lacions prèviament autoritzades, per a garantir el subministrament d'un servei públic essencial o per a garantir la seguretat viària, cal adreçar una comunicació prèvia, per escrit, al departament competent en matèria de carreteres de la Diputació de Barcelona, en la qual s'ha d'indicar el motiu de la intervenció. En cas de màxima urgència, la comunicació prèvia es pot fer amb una trucada telefònica a l'Oficina de Seguretat de la Diputació de Barcelona o l'òrgan que la substitueixi, que n'ha de deixar constància mitjançant el butlletí corresponent.

Tota reparació a què fa referència aquest apartat es considera provisional.

2. Un cop feta la intervenció, i dins del termini dels tres dies següents, els responsables del servei afectat han d'aportar un informe de les actuacions executades juntament amb la documentació descriptiva necessària. La resolució de l'expedient ha de confirmar l'execució correcta de la reparació, la qual deixa de ser provisional en aquest moment.

3. Si la reparació no és conforme a la normativa sectorial de carreteres o pot afectar-ne l'explotació correcta, es requerirà al titular de les obres perquè:
 - a) Esmeni les deficiències observades.
 - b) Adapti les obres o la instal·lació a la normativa vigent, per a garantir la seguretat viària i eliminar qualsevol perill per als usuaris de la carretera.

Article 90. Efectes de l'autorització

1. Les autoritzacions s'atorguen a reserva de les altres llicències i autoritzacions necessàries, sense perjudici de tercers i preservant els drets preexistents sobre els terrenys o béns. No suposen en cap cas la cessió del domini públic i l'assumpció de cap responsabilitat per la Diputació de Barcelona respecte de la persona titular de l'autorització o de tercers.
2. La Diputació de Barcelona inspeccionarà les obres autoritzades conservant en tot moment les facultats de tutela i policia. El titular de l'autorització està obligat a informar de les incidències que es produeixin i a complir les instruccions que es dictin en l'exercici de les facultats esmentades.
3. Les obres o instal·lacions autoritzades s'han d'iniciar i han de finalitzar dins dels terminis que determini l'autorització.
4. En els casos que així s'especifiqui a l'autorització, no es poden iniciar les obres sense que la Diputació de Barcelona hagi donat la conformitat al seu replantejament. A aquest efecte, la persona interessada ha de comunicar a la Diputació de Barcelona, amb una antelació mínima de deu dies, la data que preveu per a aquesta operació. La Diputació de Barcelona ha d'estendre una acta de conformitat o, si és el cas, ha de fer constar els inconvenients que hi vegi, i s'ha de concedir el termini necessari per a l'esmena. L'acta de conformitat del replanteig implica el permís definitiu d'iniciació de les obres.
5. Les obres autoritzades s'han d'executar d'acord amb la documentació presentada i amb les condicions que s'incorporin a l'autorització.
6. En els casos que així s'especifiqui a l'autorització, les persones interessades han de comunicar a la Diputació de Barcelona, amb una antelació mínima de 10 dies, l'acabament de les obres, per reconèixer la seva execució. La Diputació de Barcelona ha d'aixecar acta de conformitat o, cas contrari, si troba inconvenients, els ha de fer constar

i ha de concedir el termini necessari per corregir-los. L'acta de conformitat de les obres implica el permís del seu ús pel que fa a competències de carreteres.

7. L'atorgament d'una autorització d'aprofitament especial de la zona de domini públic comporta el pagament de la taxa corresponent. L'Ordenança fiscal reguladora de les taxes dels centres gestors de la Diputació de Barcelona estableix l'import de les taxes per a cada exercici.
8. L'autorització té efectes mentre existeixi l'objecte determinant de l'atorgament i és transmissible si es notifica prèviament el canvi de titularitat a la Diputació de Barcelona.
9. La persona titular de l'autorització és la responsable dels accidents i perjudicis que es puguin ocasionar al trànsit i dels danys a elements de la carretera o a tercers, derivats directament o indirecta de les actuacions. Així mateix, està obligada a reposar a càrrec seu els elements que es danyin per l'execució de les obres i a restituir-los en les condicions anteriors de seguretat, funcionalitat i aspecte.
10. Si durant l'execució de l'obra o la instal·lació fos necessari introduir alguna variació en el projecte o documentació tècnica, s'ha de distingir si les modificacions són substancials o si es tracta de variacions de detall; en cap cas aquestes variacions poden afectar l'ús o la destinació projectats.
11. Si les modificacions són substancials, cal sol·licitar una nova autorització o la modificació de l'existent, amb els mateixos requisits que per a l'atorgament.
12. Si es tracta de modificacions de detall, el titular de l'autorització ha de posar-ho en coneixement de l'òrgan que la va atorgar, amb una comunicació prèvia per escrit, i ha de declarar sota la seva responsabilitat que les variacions introduïdes s'adeqüen a l'ordenament jurídic, circumstància que ha d'acreditar mitjançant una certificació del tècnic director de les obres, acompanyada de la documentació necessària que justifiqui la modificació per a comprovar-la.

Abans de l'inici de l'execució de les obres es farà una inspecció conjunta per a validar les variacions proposades.

Article 91. Convenis entre administracions titulars del domini públic

1. Quan de l'execució de les obres prèviament autoritzades i executades per altres administracions públiques se'n derivi una modificació de l'estructura de la carretera o una doble afectació del domini públic adscrit a la mateixa, és preceptiva la formalització

d'un conveni en què es regulin les obligacions i responsabilitats de cadascuna de les administracions.

2. En tot cas, la Diputació de Barcelona ha d'establir els paràmetres de delimitació de la modificació de l'estructura de la carretera o bé de la doble afectació, la qual cosa ha de comunicar adequadament a l'altra o altres administracions.

Article 92. Modificació, suspensió o resolució de l'autorització

1. La Diputació de Barcelona pot, en qualsevol moment, modificar, suspendre de manera temporal o resoldre l'autorització quan ho requereixin les necessitats del servei de la carretera, si resulta incompatible amb normes aprovades amb posterioritat, produeix danys al domini públic o, com a conseqüència del planejament de les carreteres, si així es requereix per a la seva ampliació, millora o desenvolupament, o quan l'execució de les obres autoritzades es paralitzi per causes imputables a la persona autoritzada.
2. L'exercici de les facultats per a modificar, suspendre o resoldre l'autorització descrita en l'apartat anterior requereixen, sigui quin sigui el títol que l'empari i encara que aquest sigui en concepte de precari, la incoació de l'expedient administratiu contradictori.
3. El procediment s'inicia d'ofici i el tramita la Diputació de Barcelona. En qualsevol cas, abans de la proposta de resolució, s'ha de donar audiència a les persones afectades a fi i efecte que puguin formular les al·legacions que creguin pertinents.

CAPÍTOL VII. Publicitat i rètols

Article 93. Prohibició

1. Amb caràcter general, es prohibeix instal·lar publicitat en una franja de cent metres mesurada des de l'aresta exterior de la calçada i que sigui visible des de la zona de domini públic de la carretera. Aquesta prohibició no dóna dret a indemnització.
2. La prohibició que estableix l'apartat anterior no és aplicable als casos següents:
 - a) Als sòls urbans de carreteres amb una calçada única per a ambdós sentits de circulació.
 - b) Als sòls urbans de carreteres amb calçades separades, en què la velocitat màxima permesa sigui inferior a vuitanta quilòmetres per hora.

c) Als sòls urbans de carreteres amb calçades separades, en què la velocitat màxima permesa sigui igual o inferior a la velocitat màxima permesa pel codi de circulació dels municipis de Badalona, Barcelona, Castelldefels, Cornellà de Llobregat, Esplugues de Llobregat, Gavà, l'Hospitalet de Llobregat, Montcada i Reixac, el Prat de Llobregat, Sant Adrià de Besòs, Sant Boi de Llobregat, Sant Feliu de Llobregat, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern, Santa Coloma de Gramenet i Viladecans.

3. La prohibició afecta tots els elements de la instal·lació publicitària i comprèn: fixació de cartells, col·locació de suports i qualsevol altra manifestació de la citada activitat publicitària, dibuixos, pictogrames, anagrames, senyals lluminosos i acústics i, en general, qualsevol reclam per atreure l'atenció de l'usuari de la carretera.
4. A l'efecte d'aquesta ordenança, s'entén per visible tota instal·lació publicitària que resulti llegible o comprensible des de la zona de domini públic de la carretera i, en qualsevol cas, els rètols la segona dimensió més gran dels quals sigui superior al 10% de la seva distància a l'aresta exterior de la calçada o aquells que, per les seves característiques o lluminositat, vistos des de qualsevol punt de la plataforma de la carretera, puguin enlluernar, confondre o distreure els usuaris o siguin incompatibles amb la seguretat de la circulació viària.

Article 94. Publicitat

1. A l'efecte d'aquesta ordenança s'entén per publicitat tota forma de comunicació realitzada per persona física o jurídica adreçada als usuaris de la carretera, amb la finalitat de promoure de forma directa o indirecta activitats o la contractació de béns o serveis.
2. No es considera publicitat els rètols informatius ni els rètols o les instal·lacions similars indicatius d'establiments mercantils o industrials, sempre que se situïn en el mateix edifici o en la seva proximitat immediata i no incloguin cap tipus d'informació addicional.

Article 95. Rètols informatius

1. Els rètols informatius són aquells que informen d'un servei o indret de possible utilitat per als usuaris de la via.
2. Són rètols informatius:
 - a) Els senyals de servei
 - b) Els que assenyalen indrets, centres o activitats d'atracció o interès turístic o cultural

c) Els que es refereixen a activitats i obres que afecten les carreteres

d) Els que exigeix la normativa internacional

3. Els senyals de servei es classifiquen en essencials i no essencials.

Són essencials els senyals que informen sobre l'existència de serveis d'assistència sanitària, àrees de descans i gasolineres, així com sobre l'existència d'hotels, restaurants, cafeteries, tallers de reparació i informació turística, sempre que se situïn en àrees o zones de servei amb presència de gasolineres.

La resta dels senyals de servei tenen el caràcter de no essencials i s'han d'emprar amb caràcter restrictiu, prèvia justificació de la seva rellevància i conveniència.

Amb caràcter general s'ha de procurar situar els senyals de servei de forma independent de la senyalització viària.

4. Es poden senyalitzar els centres d'atracció que tinguin accés directe i immediat des de la carretera.

Es considera que existeix accés directe i immediat quan la distància a recórrer des de la sortida de la carretera fins al centre senyalitzat no supera els 5 km i l'accés es fa sense travessar cap nucli de població senyalitzat a la carretera.

5. La forma, els colors, les dimensions i les determinacions lingüístiques dels rètols informatius i dels seus elements funcionals s'han d'ajustar als criteris establerts per la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la normativa general aplicable en la matèria.

6. Sense perjudici de la normativa general aplicable en la matèria, els indicadors de senyalització de la circulació han de ser, almenys, en català.

7. La toponímia ha de ser en català, d'acord amb els criteris següents:

a) La retolació a totes les vies titularitat de la Diputació de Barcelona ha de fer constar els topònims de Catalunya exclusivament en la seva forma oficial, amb l'única excepció del que disposa l'apartat c).

b) Quan en la retolació de les vies s'indiqui la direcció cap a un lloc de fora de Catalunya, el topònim corresponent ha de figurar en català si té una forma tradicional en aquesta llengua, sense perjudici que pugui figurar també en altres llengües.

- c) Les prescripcions que estableix l'apartat anterior s'han d'aplicar també als rètols situats a la província de Barcelona que designin topònims aranesos.

Article 96. Rètols indicatius d'establiments mercantils o industrials

1. Els rètols, o instal·lacions similars, indicatius d'establiments mercantils o industrials tenen la consideració de rètols informatius quan reuneixen els requisits següents:
 - a) Que se situïn en el mateix edifici o en la proximitat immediata. S'entén que un rètol o instal·lació indicativa està situat en la proximitat immediata d'un edifici mercantil o industrial sempre que estigui ubicat en la mateixa finca i a una distància màxima de 8 m respecte de l'edificació, a una distància de l'aresta exterior de la calçada igual o superior al perímetre del cartell i sempre més enllà de la zona de servitud.
 - b) Que el seu contingut tingui per única finalitat la identificació de l'establiment, sense incloure cap informació addicional. S'entén per informació addicional tota forma de comunicació dirigida a promoure de forma directa o indirecta la contractació de béns i serveis.
2. En qualsevol cas, no es permeten els rètols indicatius incompatibles amb la seguretat de la circulació viària, sigui per les dimensions o perquè puguin enlluernar, confondre o distreure els usuaris de la carretera.

Article 97. Rètols eventuais

Amb caràcter excepcional, es consideren informatius, i se'n pot autoritzar la col·locació, els rètols de caràcter eventual instal·lats per a informar sobre activitats que es desenvolupen a la carretera mateixa o a l'entorn immediat, com ara proves esportives, empreses constructores o similars. Aquesta autorització comporta l'obligació de retirar el rètol un cop acabada l'activitat.

Article 98. Autoritzacions

1. Les persones interessades poden col·locar els rètols informatius prèvia sol·licitud d'autorització a la Diputació de Barcelona, la qual l'atorga d'acord amb el procediment establert a l'article 83 i següents d'aquesta ordenança. La conservació i el manteniment són a càrrec de les persones interessades.
2. Un cop transcorreguts quatre mesos des de la presentació de la sol·licitud d'autorització, sense que l'òrgan competent hagi notificat cap resolució expressa, la sol·licitud s'entén desestimada quan el rètol se situa en les zones de servitud i d'afectació o dins la zona delimitada per la línia d'edificació. En la resta de supòsits, la sol·licitud s'entén estimada.

3. L'autorització pot ser revocada sense dret a indemnització, amb l'audiència prèvia de les persones interessades, en cas de conservació deficient, finalització de l'activitat objecte de la informació, per raons de seguretat de la circulació viària o per perjudicar el servei que presta la carretera.

La resolució es notifica a l'interessat i ha de contenir les actuacions que s'han de dur a terme, el termini per a executar-les, el cost aproximat i l'advertència que, en cas de no complir amb l'obligació de retirar el rètol objecte de revocació, la Diputació de Barcelona el pot retirar anant a càrrec de l'obligat el pagament dels costos de l'operació, així com els danys i perjudicis.

CAPÍTOL VIII. Accessos

Article 99. Classificació

Els accessos es classifiquen, segons l'ús i la intensitat de trànsit, tant si són directes com si resulten d'un vial de connexió, en les categories següents:

- a) Primera. Tenen aquesta categoria tots els accessos que generen més de 1.000 vehicles/dia d'IMD; i en qualsevol cas els de les estacions de servei.
- b) Segona. Tenen aquesta categoria tots els accessos que generen entre 100 i 1.000 vehicles/dia d'IMD; i en qualsevol cas les vies que connecten amb zones industrials, comercials, residencials i de serveis.
- c) Tercera. Vies o accessos amb IMD menor de 100 vehicles.

Article 100. Limitacions dels accessos per raó de la carretera

1. A les vies convencionals amb limitacions d'accessos, només poden connectar amb la carretera els accessos corresponents a la primera categoria definida a l'article 99 d'aquesta ordenança.
2. A les vies convencionals amb més d'un carril per sentit de circulació no s'admet cap tipus d'accés amb encreuaments a nivell. Els accessos de primera i segona categoria han d'estar dotats de vies de canvi de velocitat.
3. A les vies convencionals amb un carril per sentit de circulació i d'IMD superior a 5.000 vehicles, els accessos de primera i segona categoria no han de tenir encreuaments a nivell. Aquests accessos han d'estar dotats de carrils de desacceleració quan la velocitat

de projecte de la carretera sigui major de 50 km/h, i de carril d'acceleració quan la velocitat de projecte de la carretera sigui major de 70 km/h.

Els accessos de tercera categoria corresponents a aquestes carreteres poden donar lloc a encreuaments a nivell quan no sigui possible el canvi de sentit a menys de 1.500 m de l'accés.

4. A les vies convencionals que no tenen més d'un carril per sentit de circulació i d'IMD compresa entre 2.000 i 5.000 vehicles, els accessos de primera categoria estan dotats de carrils de desacceleració quan la velocitat de projecte de la carretera és major de 50 km/h i de carril d'acceleració quan la velocitat de projecte de la carretera és major de 70 km/h.

Els accessos de segona categoria estan dotats de carrils de desacceleració quan la velocitat de projecte de la carretera és major de 70 km/h.

5. A l'efecte de l'establert en aquest article i els següents, són vies convencionals les definides com a tals en l'article 5 del Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de carreteres.

Article 101: Limitacions per raó de la visibilitat

1. Els accessos han de tenir una visibilitat de la carretera superior a la distància de parada corresponent al carril i sentit de circulació del marge on està situat l'accés.
2. Quan estigui permès el gir a l'esquerra d'entrada o sortida a la carretera, la distància de visibilitat ha de ser més gran que la necessària per ultrapassar el carril contrari.
3. La visibilitat a l'accés s'ha de mesurar a partir d'un punt situat a 3 metres del límit de la calçada i la velocitat a considerar ha de ser l'específica de recorregut.

Article 102. Limitació per raó de distància respecte a altres accessos

1. A les carreteres convencionals amb limitació d'accessos, la distància dels accessos autoritzables respecte d'altres accessos, ha de ser com a mínim de 1.200 metres.
2. A la resta de vies convencionals, les distàncies mínimes dels accessos autoritzables de primera o segona categoria respecte a altres carreteres o accessos de similar categoria ha de ser de 200 metres. Als trams urbans que no tinguin la condició de travessera i en els trams interurbans en què la velocitat de recorregut sigui menor de 50 km/h aquesta distància pot reduir-se a 50 metres.

3. La distància mínima dels accessos autoritzables de tercera categoria respecte a altres accessos d'igual o superior categoria ha de ser de 50 metres.
4. No s'admet cap accés en els carrils de canvi de velocitat, ni tampoc 200 metres abans i després dels trams especials, com ara túnels, obres de pas de més de 100 metres de longitud, bifurcacions, llits de frenat, etc.
5. Totes les distàncies a què fa referència el present article s'han de mesurar entre les dues seccions transversals, en què la via d'incorporació o de canvi de velocitat pel mateix sentit de circulació tingui una amplada d'1,50 metres, i respecte dels accessos situats a ambdós marges de la carretera. No obstant això, en els casos en què la carretera tingui un eix continu i, per tant, no es puguin fer girs a l'esquerra ni avançaments, les distàncies es mesuren de forma independent per a cada marge de la carretera.

Article 103. Limitació d'accessos

La Diputació de Barcelona pot limitar els accessos a les carreteres i establir, amb caràcter obligatori, els punts on s'han de construir aquests accessos.

Article 104. Reordenació d'accessos

1. La Diputació de Barcelona pot ordenar els accessos o reordenar els existents, per tal de millorar l'explotació de la carretera i la seguretat viària, mitjançant l'aprovació del projecte corresponent, el qual produeix, si escau, els efectes que estableixen els articles 37 i 38 d'aquesta ordenança.
2. El projecte, quan el seu contingut ho faci necessari, s'ha de sotmetre a informació pública perquè els interessats, durant un termini de trenta dies, puguin presentar al·legacions.
3. Quan el projecte, pel seu contingut, no requereixi informació pública s'ha de sotmetre a consulta prèvia de l'ajuntament.

Article 105. Iniciativa particular

1. L'establiment d'un nou accés d'iniciativa particular, la reordenació dels accessos existents o la modificació de l'ús, requereixen autorització de la Diputació de Barcelona.
2. L'autorització d'accessos no suposa exclusivitat en l'ús del domini públic. La Diputació de Barcelona pot limitar i condicionar l'ús de l'accés. En l'autorització s'ha de definir la

zona de domini públic, les condicions de manteniment i, si escau, establir el cànon corresponent.

3. No s'autoritzen nous accessos a la carretera si s'hi pot accedir als terrenys, edificis o instal·lacions des d'algun altre vial.

Article 106. Contingut dels projectes

1. Els projectes d'accessos i calçades laterals els han de subscriure enginyers de camins, canals i ports o enginyers tècnics d'obres públiques, d'acord amb les seves respectives competències; si escau, els ha de visar el corresponent col·legi professional, sense perjudici de les facultats d'altres professionals per a l'execució de les obres excloses d'aquesta ordenança.
2. Als projectes esmentats al paràgraf anterior han de constar com a mínim els documents següents:
 - a) Memòria justificativa de la solució adoptada, en especial de l'acompliment de les prescripcions d'aquesta ordenança, en relació amb l'ús de l'accés. Ha d'incloure l'estudi de la previsió de trànsit quan pugui superar 100 vehicles/dia i de la repercussió sobre la xarxa viària quan aquesta previsió superi en hora punta 400 vehicles/hora.
 - b) Plànols, que han de definir almenys els elements següents:
 - Característiques de la carretera com a mínim 200 m abans i després de l'accés: planta, alçat, secció, visibilitat disponible des de la carretera i des dels accessos, senyalització horitzontal i vertical i altres accessos si existeixen.
 - Plànol parcel·lari de la zona ocupada per l'accés. Qualificació del sòl i usos autoritzats.
 - Traçat, senyalització, afermat, drenatge i il·luminació de l'accés i de la zona de circulació, si escau.
 - Situació de les zones d'estacionament i dels edificis i instal·lacions, si escau.
 - Definició específica de la zona de domini públic ocupada i de les obres que l'afecten.
 - c) Plec de condicions dels materials a utilitzar i de l'execució de les unitats d'obra.
 - d) Pressupost

e) Estudi de seguretat i salut

Article 107. Obres en zona de domini públic

1. Els projectes han de definir la zona de domini públic ocupada i les obres que l'afectin o modifiquin.
2. En el cas que les obres puguin afectar l'estructura de la carretera, el titular de la via pot optar per l'execució directa de la part de les obres que afecten l'estructura de la carretera, a càrrec del peticionari.

Igualment, en el cas que les condicions de manteniment puguin afectar les de la carretera, l'organisme titular de la via pot assumir el manteniment d'aquests elements a càrrec del beneficiari.

Article 108. Autoritzacions

1. L'autorització per a la construcció de nous accessos o per al canvi d'ús o condicionament dels ja existents, inclosos els situats en trams urbans, correspon a la Diputació de Barcelona. L'autorització s'atorga quan els accessos compleixen l'establert en aquesta ordenança i sempre que queda garantit el manteniment de les característiques funcionals de la via i s'ofereixen condicions de seguretat als usuaris. A aquests efectes, i d'acord amb el que disposa l'article 87 d'aquesta ordenança, les autoritzacions poden imposar l'obligació de pavimentar els accessos per evitar arrossegaments de terres a la calçada.
2. La Diputació de Barcelona pot modificar d'ofici les autoritzacions de l'apartat anterior que incloguin la possibilitat de girs a l'esquerra, quan es produeixi un increment de la IMD de la carretera o quan, per les obres que s'hi facin, sigui possible fer el canvi de sentit en un altre punt de la via amb més condicions de seguretat per als usuaris.
3. El procediment d'atorgament de les autoritzacions d'accessos es regeix, en general, per l'article 83 i següents, i en particular pel que s'especifica a continuació.

Amb la sol·licitud s'ha d'adjuntar la documentació següent:

- a) Acreditació de la personalitat de la persona sol·licitant.
- b) Declaració acreditativa de la disponibilitat dels terrenys a ocupar.

- c) Projecte de les obres d'acord amb els articles 106 i 107 d'aquesta ordenança.
 - d) Justificació de la conformitat de la solució adoptada en el projecte amb el planejament urbanístic
4. En tots els casos és preceptiva la consulta prèvia a l'ajuntament afectat abans d'autoritzar, si bé l'interessat pot aportar, en el període de tramitació de l'expedient, l'informe favorable de l'ajuntament.
 5. En el cas que l'obra consisteixi exclusivament en la pavimentació d'un accés existent, només és necessari presentar una memòria descriptiva del tipus de paviment que es pretén utilitzar.
 6. Un cop transcorreguts quatre mesos des de la presentació de la sol·licitud d'autorització, sense que s'hagi notificat cap resolució expressa, la sol·licitud s'ha d'entendre desestimada.

Article 109. Execució de les obres

1. Amb anterioritat a l'inici de les obres, la persona interessada ha de comunicar el nomenament del tècnic competent i ha de presentar assumeix de direcció d'obra, visat, si escau, pel col·legi professional corresponent, i procedir al replanteig. No es poden iniciar les obres sense que la Diputació de Barcelona doni la conformitat al seu replanteig. A aquest efecte la persona interessada ha de procedir de conformitat amb l'article 90.
2. Les obres autoritzades s'han d'executar d'acord amb la documentació presentada i amb les condicions que s'incorporin a l'autorització.
3. La persona autoritzada, en el termini fixat per l'autorització, que no pot ser inferior a 10 dies, ha de comunicar a la Diputació de Barcelona l'acabament de les obres, a l'efecte de reconèixer l'execució mitjançant el corresponent certificat de la direcció tècnica d'aquestes.

La Diputació de Barcelona ha d'aixecar acta de conformitat o, en cas contrari, si troba inconvenients, els ha de fer constar i ha de concedir el termini necessari per corregir-los. L'acta de conformitat de les obres implica el permís de l'ús pel que fa a les competències de carreteres.

Article 110. Procediment abreujat

Per als accessos de tercera categoria no cal presentar el projecte corresponent, si bé han de complir les condicions i les limitacions establertes en l'article 100 d'aquesta ordenança.

Article 111. Informes previs

1. Qualsevol persona pot sol·licitar un informe previ sobre la idoneïtat i les condicions per a la construcció d'un accés en una carretera.

Els informes tenen una validesa d'un any sempre que no es modifiquin les condicions de la carretera per l'aprovació de l'estudi o projecte corresponent, o per modificació o revisió dels plans regulats en aquesta ordenança, o si es modifica el planejament urbanístic, circumstàncies que deixen sense efecte qualsevol tipus d'informe.

2. Les sol·licituds d'informe han d'adjuntar la documentació següent.
 - a) Plànol d'emplaçament a escala 1:5.000.
 - b) Plànol parcel·lari de la zona i cèdula de qualificació urbanística.
 - c) Planta sobre topografia recent a escala 1:1.000, amb la disposició prevista de l'accés i les característiques de la carretera (200 metres abans i després de l'accés), referides a elements fixos del terreny o de la carretera, de manera que s'identifiqui.

CAPÍTOL IX. Estacions de servei

Article 112. Concepte

Són estacions de servei, a l'efecte d'aquesta ordenança, tant les instal·lacions definides amb aquest nom a la normativa vigent ordenadora del sector petroler, com les unitats de subministrament.

Article 113. Explotació

1. Les estacions de servei incloses en els projectes de nova construcció, poden ser explotades per qualsevol dels sistemes establerts per la normativa vigent en matèria de contractació administrativa.

2. La Diputació de Barcelona pot autoritzar estacions de servei, no incloses en els projectes, d'acord amb les condicions i el procediment especificats en els articles següents.

Article 114. Accessibilitat

Els accessos a una estació de servei han de tenir les característiques dels accessos a instal·lacions de servei definides a la Capítol VIII del Títol Quart d'aquesta ordenança.

Article 115. Instal·lacions i serveis

Les estacions de servei han d'estar dotades de serveis sanitaris d'ús públic i gratuït, i telèfon d'ús públic. Poden incloure taller de reparacions i altres similars que tinguin relació directa amb la carretera, però resten expressament prohibides les activitats d'espectacles i diversions.

Article 116. Característiques tècniques

1. Les estacions de servei han d'estar separades de la carretera i deixar lliure el domini públic, llevat que sigui necessari per als accessos.
2. Els aparells subministradors, els dipòsits de combustible i les marquesines s'han de situar fora de la zona de servitud. La resta d'instal·lacions s'han de situar fora de la línia d'edificació.
3. La geometria de la instal·lació ha de ser suficient per a permetre la circulació sense maniobra de qualsevol tipus de vehicle autoritzat.
4. Les estacions de servei en carreteres que tinguin autoritzat el gir a l'esquerra des de la carretera, amb una IMD inferior a 10.000 vehicles, han de disposar d'aparells subministradors per a vehicles pesants situats, com a mínim, a 18 metres de l'eix que separa els dos sentits de la circulació de la carretera.

Article 117. Obres en zona de domini públic

Els projectes constructius d'estacions de servei, han de definir específicament les obres que afectin o modifiquin el domini públic. Aquestes estan subjectes a la regulació i el procediment establerts al Títol Quart d'aquesta ordenança.

Les autoritzacions han de determinar expressament la zona ocupada del domini públic i les obligacions de manteniment que té la persona titular de l'autorització.

Article 118. Procediment de les autoritzacions

1. L'autorització per a la instal·lació d'estacions de servei, que no estiguin incloses en els projectes de nova construcció i estiguin situades fora dels trams urbans de les carreteres, correspon a la Diputació de Barcelona i es regeix pel procediment que estableix amb caràcter general la Capítol VI del Títol Quart d'aquesta ordenança, amb les particularitats que estableix aquest article.

2. El termini màxim per a notificar la resolució definitiva de les autoritzacions regulades en aquesta secció és de quatre mesos a comptar des de la presentació de la sol·licitud.

Un cop transcorreguts quatre mesos des de la presentació de la sol·licitud d'autorització, sense que l'òrgan competent hagi notificat cap resolució expressa, la sol·licitud s'entén desestimada.

3. La sol·licitud d'autorització ha d'anar acompanyada de la documentació següent:

a) Acreditació de la personalitat de la persona interessada.

b) Declaració acreditativa de la disponibilitat dels terrenys que ocupa la instal·lació i els accessos.

c) Projecte constructiu, subscrit per un tècnic competent i visat, si escau, pel col·legi professional corresponent, d'acord amb l'article 119 d'aquesta ordenança

Quan en el transcurs del procediment o amb motiu del condicionat de l'autorització es produeixin modificacions del projecte original, l'Administració pot exigir un text refós del projecte que reculli aquestes modificacions, el qual ha de servir de base per a l'autorització de les obres.

4. L'autorització ha de definir la zona de domini públic ocupada, el compromís de manteniment i el cànon d'ocupació, si escau. També ha de fer referència a l'obligació que estableix l'article 32.3 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística.

5. Amb anterioritat a l'inici de les obres, la persona autoritzada ha de comunicar el nomenament del tècnic competent i ha de presentar el formulari en què el tècnic fa constar que assumeix de direcció d'obra, visat, si escau, pel col·legi professional corresponent, i el replantejament. A aquests efectes, la persona autoritzada ha de procedir de conformitat amb l'article 89.

6. La persona autoritzada, en el termini fixat per l'autorització, que no pot ser inferior a 10 dies, ha de comunicar a la Diputació de Barcelona l'acabament de les obres, a l'efecte del seu reconeixement, mitjançant certificat de la direcció tècnica de l'obra i, si escau, ha de presentar el document descriptiu de les obres executades a la zona de domini públic.

La Diputació de Barcelona ha d'aixecar acta de conformitat o, en cas contrari, si troba inconvenients, els ha de fer constar i ha de concedir el termini necessari per a corregir-los. L'acta de conformitat de les obres implica el permís d'ús pel que fa a les competències de carreteres.

Article 119. Contingut dels projectes

El projecte constructiu, que s'ha d'adjuntar a la sol·licitud d'autorització, ha de contenir, com a mínim, els elements següents.

- a) Característiques de la carretera 200 metres abans i després de l'estació de servei: planta, alçat, secció, visibilitat disponible des dels accessos, senyalització horitzontal i vertical, i altres accessos.
- b) Plànol parcel·lari de la zona ocupada per l'estació de servei i els seus accessos.
Qualificació del sòl i usos admesos pel planejament urbanístic.
- c) Traçat, senyalització, afermat, drenatge i il·luminació dels accessos i de la zona de circulació. Estudi de trànsit en el tram afectat pels accessos.
- d) Situació dels aparells subministradors, dipòsits, marquesines i resta d'instal·lacions.
- e) Definició específica de la zona de domini públic ocupada i de les obres que l'afectin.

Article 120. Estacions de servei als trams urbans

Als trams urbans, quan la instal·lació d'una estació de servei suposa l'obertura d'accessos a la carretera, és preceptiu que la Diputació de Barcelona autoritzi els esmentats accessos, de conformitat amb la regulació establerta a la Capítol VIII del Títol Quart d'aquesta ordenança.

Es pot prescindir de les vies de canvi de velocitat si la velocitat màxima de circulació permesa és inferior o igual a 50 km/hora. Les estacions de servei, llevat de la zona d'accessos, han de mantenir l'amplada de la vorera i, a més, s'ha de separar d'aquesta un mínim d'1 metre.

Article 121. Informes previs

1. Qualsevol persona pot sol·licitar un informe previ sobre la idoneïtat i les condicions per a la instal·lació d'una estació de servei en una carretera. A la sol·licitud hi ha d'adjuntar la documentació següent:
 - a) Plànol d'emplaçament a escala 1:5.000.
 - b) Parcel·lari de la zona i cèdula de qualificació urbanística.
 - c) Planta sobre topografia recent a escala 1:1.000, amb la disposició prevista de l'estació de servei i els seus accessos, i les característiques de la carretera (200 metres abans i després dels esmentats accessos), referides a elements fixos del terreny o de la carretera, de manera que en sigui possible la identificació.
2. Els informes tenen una validesa d'un any sempre que no es modifiquin les condicions de la carretera per l'aprovació de l'estudi o projecte corresponent, o per modificació o revisió dels plans regulats en aquesta ordenança, o si es modifica el planejament urbanístic, circumstàncies que deixen sense efecte qualsevol tipus d'informe.

CAPÍTOL X. Delimitació del dret de propietat per a la preservació del domini públic viari

Article 122. Règim general

Les limitacions d'usos i activitats imposades per aquesta ordenança a la propietat o titularitat de drets sobre immobles configuren el contingut ordinari del dret de propietat i no donen lloc a indemnització.

Article 123. Afectacions singulars

1. L'ocupació temporal per la Diputació de Barcelona de la zona de servitud i de la zona d'afectació, i els danys i perjudicis que, si escau, es puguin produir són indemnitzables en els termes que determina la legislació general aplicable i concretament els apartats següents.
2. La Diputació de Barcelona, així com les persones o entitats que s'hagin subrogat en els seus drets, només poden ocupar, amb caràcter temporal, els terrenys de propietat del particular en els casos següents:

- a) Per a portar a terme estudis o practicar operacions facultatives de curta durada, per recollir dades per a la formació d'un projecte o per al replantejament d'una obra.
- b) Per a establir estacions i camins provisionals, tallers, magatzems, dipòsits de materials i qualssevol altres més que requereixin les obres prèviament declarades d'utilitat pública, tant pel que fa a la construcció com a la reparació o la conservació ordinàries.
- c) Per a l'extracció de materials de tota mena necessaris per executar les obres esmentades, que estiguin disseminats a la propietat o hagin de ser objecte d'una explotació formalment organitzada.
- d) Els previstos en l'article 69 d'aquesta ordenança.

Article 124. Conservació de construccions i d'elements confrontants amb la carretera

1. Els propietaris de terrenys, construccions i qualssevol altres béns afectats per les determinacions d'aquesta ordenança han de mantenir-los en les condicions de seguretat, salubritat i ornament públic exigibles, d'acord amb la legislació urbanística. La Diputació de Barcelona pot posar en coneixement de la corporació local corresponent l'incompliment d'aquesta obligació, a l'efecte del que estableix la legislació urbanística.
2. En el supòsit que la Diputació de Barcelona tingui coneixement que una construcció, pel seu estat ruïnós, pot ocasionar danys a la carretera o ésser motiu de perill per a la circulació, el personal adscrit a l'òrgan competent en matèria de carreteres de la Diputació de Barcelona que tingui atribuïdes les funcions d'inspecció i vigilància ha d'aixecar una acta d'inspecció que descrigui l'estat ruïnós i justifiqui el perill per a la seguretat de la circulació, la qual s'ha de comunicar a l'ajuntament corresponent perquè incoï, si escau, l'expedient corresponent de declaració de ruïna o d'acord de demolició, en el supòsit que la ruïna sigui imminent, d'acord amb la normativa vigent.
3. En el supòsit que un element confrontant amb la carretera comporti un estat de deteriorament molt greu i produeixi una situació de perill imminent per als usuaris de la carretera, la Diputació de Barcelona pot executar d'ofici, d'una manera immediata, a càrrec del propietari dels elements, les actuacions necessàries per a mantenir la seguretat de la carretera.

En aquest supòsit, s'ha de ponderar el deteriorament molt greu dels elements, el perill imminent que pot afectar la seguretat dels usuaris de la carretera i la proporcionalitat de les mesures materials que calgui adoptar.

4. La llicència per l'enderrocament de construccions que puguin afectar la carretera, necessita l'informe previ del titular de la via i ha de determinar l'obligatorietat de col·locar tanques de protecció. Abans de la demolició de la construcció s'ha de donar coneixement a la Diputació de Barcelona de l'inici dels treballs.

Així mateix, abans d'enderrocar la construcció, especialment si és ruïnosa, s'ha d'apuntalar per a mantenir la seguretat de la carretera i dels usuaris de la via. La despesa corresponent va a càrrec del propietari de la construcció que s'ha d'enderrocar.

CAPÍTOL XI. Mesures relatives a la funcionalitat de la via

Article 125. Ús general

1. Tothom té dret a transitar per les carreteres de titularitat de la Diputació de Barcelona, conforme al seu destí i d'acord amb les lleis, normes i senyals de trànsit i circulació.
2. No obstant l'establert al paràgraf anterior, la Diputació de Barcelona pot establir les restriccions degudes, temporals o permanents, a la circulació per a garantir l'interès general i la seguretat viària.
3. De conformitat amb l'establert en la normativa sobre trànsit i seguretat viària, el trànsit per les carreteres és a risc i perill de qui les utilitzi i sota la seva responsabilitat.

Article 126. Mesures de funcionalitat de la via

1. Les mesures de funcionalitat de la via són les següents:
 - a) Establir limitacions a la circulació o restriccions en l'ús general de la xarxa per assegurar la funcionalitat correcta de la via, tant pel que fa a la seguretat de la infraestructura com a la seguretat dels usuaris o a la fluïdesa de la circulació, així com per gestionar adequadament la xarxa viària i executar obres de construcció i explotació.
 - b) Autoritzar o informar si escau, d'acord amb les seves competències, usos singulars o excepcionals de la xarxa viària, diferents dels propis per als quals s'ha concebut, per a facilitar les necessitats productives o socioculturals.
2. Quan els esmentats usos singulars o excepcionals siguin incompatibles amb la seguretat de la infraestructura, la seguretat dels usuaris o la fluïdesa de la circulació, les autoritzacions o informes han d'establir les limitacions corresponents a la circulació o restriccions en l'ús general de la xarxa.

3. Es pot exigir la constitució d'una garantia per respondre dels danys i perjudicis que es poden ocasionar amb motiu dels usos esmentats.
4. S'ha de donar trasllat de les autoritzacions i informes que s'emetin a l'organisme competent en matèria de trànsit.

Article 127. Autoritzacions de la Diputació de Barcelona

Totes les autoritzacions d'aquesta secció que hagi d'expedir la Diputació de Barcelona es tramiten pel procediment establert a la Capítol VI d'aquest Títol, amb les especificacions regulades en els articles següents.

Article 128. Actuacions encaminades a millorar l'ús de les carreteres

1. La Diputació de Barcelona pot imposar, en l'àmbit de les seves competències, si les condicions meteorològiques, la situació, les exigències tècniques de seguretat de la infraestructura viària o de la seguretat dels usuaris ho exigeixen, limitacions temporals o permanents a la circulació en determinats trams o parts d'una carretera.

Es poden establir, amb l'informe previ dels òrgans administratius directament afectats en funció de les seves competències, limitacions a la circulació de diferents tipus de vehicles segons la naturalesa i les característiques de les carreteres.

2. La Diputació de Barcelona, per millorar l'ús de les carreteres, pot establir altres mesures d'ordenació com ara: limitacions de velocitat, carrils reservats, sentit únic de circulació, prohibicions de gir, prioritat en interseccions, prohibicions de parada o estacionament i, en general, qualsevol mesura aplicable en matèria de circulació que tingui caràcter permanent o provisional. L'establiment d'aquestes mesures en trams urbans s'ha de fer d'acord amb els articles 140 i següents d'aquesta ordenança i, en qualsevol cas, l'establiment de bandes d'estacionament o qualsevol mesura que canviï l'àmbit de la calçada en trams urbans requereix el previ acord entre l'ajuntament i la Diputació de Barcelona.
3. Les limitacions que determina aquest article s'han d'indicar, en tot cas, amb la senyalització corresponent i si cal amb les mesures addicionals necessàries.
4. Els municipis no poden establir prohibicions o limitacions de circulació de vehicles en els trams de carretera de titularitat de la Diputació de Barcelona, que discorren pel seu terme municipal, sense l'autorització prèvia de la Diputació de Barcelona.

Així mateix, han de garantir la continuïtat i connexió de les diferents vies que formen part de la xarxa de carreteres de la Diputació de Barcelona.

Article 129. Restriccions de trànsit per obres

1. La Diputació de Barcelona és competent per autoritzar restriccions de trànsit amb motiu d'obres que suposen limitacions temporals per talls d'un o més carrils de circulació o, fins i tot, de tota la carretera.
2. Les autoritzacions de restriccions de trànsit per obres fixes que impliquin ocupacions de la calçada en travesseres s'han de notificar a les entitats locals corresponents dels termes municipals on s'ocupa la calçada.
3. Les autoritzacions de restriccions de trànsit per obres, que impliquin el tall total de la calçada, s'han de notificar a les entitats locals corresponents dels termes municipals on es fan els talls.
4. Les autoritzacions de restriccions de trànsit per obres, que suposin el tancament total de la carretera o que puguin provocar importants col·lapses de trànsit, s'han d'anunciar específicament en mitjans de comunicació d'àmplia difusió.
5. Les autoritzacions de restriccions de trànsit, motivades per obres fixes, que suposin limitacions temporals per talls d'un o més carrils de circulació, s'han de comunicar al Servei Català de Trànsit. Quan aquestes restriccions suposin el tancament total de la carretera o bé puguin provocar importants col·lapses de trànsit, s'ha de demanar un informe previ al Servei Català de Trànsit.

Article 130. Transports especials

1. Les autoritzacions que correspongui atorgar, d'acord amb la legislació específica de trànsit, als vehicles que per les seves característiques tècniques o per la càrrega que transporten superin les mesures i dimensions màximes establertes, requereixen un informe vinculant previ de la Diputació de Barcelona.

Aquests informes vinculants es poden referir a un viatge en concret o bé a diversos viatges durant un termini. A més, en aquest darrer cas, es poden referir a un itinerari concret o a un conjunt de carreteres.

2. La Diputació de Barcelona pot emetre informes genèrics que regulin la circulació de transports especials quan concorrin circumstàncies que justifiquin un tractament global d'aquests transports.
3. En cas que l'itinerari sol·licitat no sigui adequat, l'informe pot proposar un itinerari alternatiu.

Article 131. Proves esportives

1. Per fer proves esportives a les vies de titularitat de la Diputació de Barcelona, s'ha de sol·licitar prèviament una autorització que ha d'expedir el Servei Català de Trànsit, d'acord amb la legislació específica de trànsit, amb l'informe previ vinculant de la Diputació de Barcelona.

2. Els rètols informatius indicatius de la prova esportiva tenen únicament caràcter eventual i el promotor de la prova els ha de retirar quan s'hagi acabat.

En qualsevol cas, aquests rètols no es poden col·locar en els suports de la senyalització viària.

3. La persona sol·licitant o l'organisme que demana l'informe ha de presentar, amb una antelació mínima de 15 dies a la data de la prova, un estudi detallat de l'horari de les diferents fases de la prova, en relació amb els diferents trams de carretera afectats, la senyalització provisional necessària per minimitzar els efectes sobre els usuaris de la carretera i sempre ha d'indicar l'horari dels talls de carretera que necessita.
4. La persona sol·licitant ha d'aportar un estudi amb les mesures necessàries per fer efectius els talls de carretera i per reduir les molèsties i garantir la seguretat de la resta dels usuaris de la xarxa viària.

Article 132. Altres usos singulars

1. Les autoritzacions d'altres usos excepcionals de la carretera que no siguin assumides pels òrgans competents en matèria de trànsit, s'han d'atorgar per la Diputació de Barcelona i han d'expressar les condicions que siguin adients i en especial les mesures de protecció.
2. La persona sol·licitant ha de presentar, amb una antelació mínima de 15 dies a la data de l'activitat que es pretengui dur a terme, un estudi detallat de l'horari de les diferents activitats, els diferents trams de carretera afectats, la senyalització provisional

necessària per a minimitzar els efectes sobre els usuaris de la carretera i sempre ha d'indicar l'horari dels talls de carretera que necessita.

3. Llevat que es pugui habilitar un itinerari alternatiu a la carretera, les autoritzacions referents a fires, actes de festes majors i altres usos singulars similars determinaran de manera específica que les activitats han de tenir lloc, preferentment fora de les zones de domini públic i de servitud. Les zones on es desenvolupen aquestes activitats s'han de delimitar, pels promotors o organitzadors, amb les mesures de protecció adients per a evitar que corrin perill, tant els assistents a la celebració dels actes com els usuaris de la carretera.

Article 133. Garanties i estudi d'incidència sobre el sistema viari

1. En els casos d'usos singulars d'una via que impliquin perillositat o increment d'intensitat, el sol·licitant de l'autorització o, si escau, l'organisme que demana l'informe, ha de presentar un estudi detallat de la incidència sobre el sistema viari, en el qual s'ha de justificar que l'ús especial de la carretera no hi ocasiona danys, que la seguretat de la circulació queda garantida i que es prenen les mesures necessàries per reduir al màxim els possibles perjudicis a la resta dels usuaris de la carretera.
2. L'autorització administrativa corresponent ha de preveure les condicions que s'han de complir per pal·liar l'impacte.
3. L'obtenció d'aquesta autorització especial està subjecta, entre d'altres requisits, a l'obligació de constituir una garantia per l'import dels danys possibles.
4. Un cop transcorreguts quatre mesos des de la presentació de la sol·licitud d'autorització, sense que l'òrgan competent hagi notificat cap resolució expressa, la sol·licitud s'entén desestimada.

Article 134. Control d'usos

La Diputació de Barcelona pot establir en punts estratègics de la xarxa de carreteres de la seva titularitat instal·lacions d'aforament i estacions de pesatge, per al coneixement i control de les característiques de la demanda de trànsit sobre la infraestructura de les carreteres, que tenen la consideració d'element funcional de la carretera.

TÍTOL CINQUÈ. TRAMS URBANS I TRAVESSERES

Article 135. Règim aplicable

Els trams urbans i travesseres es regeixen per les disposicions del present títol i, en allò que els sigui aplicable, per la resta de disposicions d'aquesta ordenança.

Article 136. Concepte de tram urbà

1. Es considera tram urbà la part de carretera que transcorre per sòl classificat com a urbà pel planejament urbanístic o per terrenys que, en execució del planejament urbanístic i d'acord amb la legislació urbanística, hagin assolit aquesta classificació. Es considera també tram urbà la part de carretera que confronta amb el sòl o els terrenys esmentats. En qualsevol cas, aquesta circumstància s'ha de donar als dos marges de la carretera.
2. En el cas que un municipi no disposi d'instrument de planejament urbanístic definitivament aprovat, la Diputació de Barcelona pot tramitar un projecte de delimitació del tram urbà, d'acord amb les determinacions contingudes en l'article 139 d'aquesta ordenança, a efectes únicament i exclusiva de la normativa de carreteres.

Article 137. Concepte de travessera

Es considera travessera la part de tram urbà en la qual hi ha edificacions consolidades, almenys en dues terceres parts de la seva longitud, i que té un entramat de carrers, almenys en un dels costats.

Article 138. Delimitació de trams urbans i travesseres

Es poden delimitar els trams urbans i les travesseres, tenint en compte les condicions fixades en els articles precedents, amb una acta que han de subscriure d'acord mutu la Diputació de Barcelona i els ajuntaments, i en la qual s'han de definir amb precisió els límits de cadascun dels trams.

Article 139. Projectes de delimitació

1. Quan no hi hagi un instrument de planejament urbanístic definitivament aprovat o quan manqui el mutu acord previst en l'article anterior, la Diputació de Barcelona, per iniciativa pròpia o a instància de l'ajuntament interessat, pot iniciar i tramitar un projecte de delimitació de tram urbà.

2. En els casos previstos en l'apartat anterior, la Diputació de Barcelona ha de remetre a l'ajuntament afectat, en el cas que la iniciativa no hagi estat d'aquest, l'estudi de delimitació de tram urbà perquè en el termini de dos mesos manifesti la seva conformitat o reparament. Cal donar trasllat de l'acord d'aprovació inicial a la direcció general de la Generalitat de Catalunya competent en matèria d'urbanisme.

L'expedient així instruït s'eleva a l'òrgan competent per a aprovar-lo.

3. Anàlogament, i quan sols resulta necessari delimitar la part del tram urbà corresponent a travessera, s'ha d'actuar d'acord amb el mateix procediment fixat en els apartats anteriors.

Article 140. Autoritzacions

Les autoritzacions per a la realització d'obres i activitats en les travesseres i els trams urbans es regeixen per les determinacions contingudes en aquest capítol, sense perjudici d'altres competències concurrents.

Article 141. Autoritzacions que afecten la calçada o el subsòl de la zona de domini públic

Correspon al titular de la carretera d'atorgar l'autorització per a la realització d'obres o actuacions que afectin a la calçada o, en funció de les exigències del sistema viari, afectin el subsòl de la zona de domini públic de conformitat amb l'establert en l'article 67 d'aquesta ordenança.

Article 142. Autoritzacions en zona de domini públic

1. Correspon als ajuntaments, amb l'informe previ favorable i vinculant de la Diputació de Barcelona sobre els aspectes relatius a la normativa de carreteres, d'atorgar les autoritzacions per a realitzar a la zona de domini públic exterior a la calçada les obres i actuacions esmentades a l'article 66 d'aquesta ordenança.

En les travesseres és de domini públic la franja de terreny situada entre la calçada i les alineacions que fixi el planejament urbanístic, amb el límit màxim de 3 m.

2. A l'efecte de l'establert al paràgraf anterior, l'ajuntament ha de trametre a la Diputació de Barcelona una còpia de la petició i, si escau, del projecte tècnic, perquè, en el termini màxim de tres mesos emeti un informe. La sol·licitud d'aquest informe suspèn el termini de resolució de l'expedient de concessió de llicència municipal.
3. Un cop transcorregut el termini establert a l'apartat 2 d'aquest article, sense que la Diputació de Barcelona hagi emès el seu informe, l'ajuntament prosseguirà les

actuacions. L'informe emès fora del termini establert pot no ser tingut en compte en adoptar la resolució corresponent.

Article 143. Autoritzacions a la zona de servitud i d'afectació

Correspon als ajuntaments d'atorgar les autoritzacions d'usos i obres a les zones de servitud i d'afectació.

Si es tracta de trams urbans que no tenen la condició de travessera, s'ha de sol·licitar prèviament l'informe de la Diputació de Barcelona sobre els aspectes relatius a la seguretat de la circulació i al planejament viari.

Article 144. Actuacions de l'administració titular del domini

Les obres i actuacions que han d'ésser realitzades per l'administració titular del domini no requereixen les autoritzacions esmentades en els articles anteriors, però han d'ésser notificades prèviament a l'ajuntament corresponent.

Article 145. Elements reductors de velocitat

1. Es poden instal·lar a la calçada elements reductors de velocitat o altres dispositius que contribueixin a la seguretat viària.
2. La instal·lació s'ha d'adaptar a les circulars tècniques de la Diputació de Barcelona.
3. Els elements reductors de velocitat que instal·lin a la carretera altres administracions públiques han de tenir, d'acord amb l'establert en l'article 141 d'aquesta ordenança, l'autorització prèvia de la Diputació de Barcelona i complir amb les circulars tècniques d'aquesta corporació.

Article 146. Conservació i explotació

La conservació i explotació dels trams urbans i les travesseres correspon, amb les particularitats establertes en el present títol, a la Diputació de Barcelona, sense perjudici de les facultats que, en matèria de protecció de la legalitat i règim sancionador, puguin correspondre als ajuntaments, en l'exercici de les seves competències, d'acord amb la legislació de règim local.

Article 147. Traspàs de vies

1. Les carreteres de la Diputació de Barcelona o els trams concrets, els quals passen a integrar-se en la xarxa viària municipal es poden traspassar als ajuntaments respectius.
2. Tenen la condició de xarxa viària municipal les carreteres amb un trànsit majoritàriament urbà.

Article 148. Procediment de traspàs

1. L'expedient de traspàs s'ha de promoure a instància de l'ajuntament corresponent o de l'òrgan competent en matèria de carreteres de la Diputació de Barcelona.
2. L'expedient s'inicia per l'òrgan competent en la gestió de carreteres i l'ha de resoldre el Ple de la Diputació de Barcelona.
3. Quan s'escaigui, el traspàs de la titularitat també es pot instrumentar mitjançant un conveni que en reguli les condicions.
4. Tant en la resolució de l'acord plenari com en el conveni, s'ha de fer constar la descripció literal dels orígens i finals, longitud real i superfície dels trams que se cedeixen i altres circumstàncies que contribueixin a una millor identificació.
5. També és aplicable el procediment de traspàs de titularitat previst als paràgrafs anteriors a aquells trams de carretera que hagin quedat fora d'ús com a conseqüència de l'execució d'un nou traçat, sempre que siguin integrables dins de la xarxa viària municipal.

Article 149. Convenis de conservació i explotació de les vies urbanes

La Diputació de Barcelona i els ajuntaments poden subscriure convenis per a l'explotació i conservació de les vies urbanes, de conformitat amb la normativa vigent.

Article 150. Utilització i limitacions a la circulació

La utilització de les carreteres en els trams urbans i, especialment, en les travesseres s'ha d'ajustar al que disposa el Títol Quart d'aquesta ordenança; la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària; el Reglament general de circulació i la normativa local corresponent.

Les prohibicions i limitacions de la circulació en els trams urbans de les carreteres de la Diputació de Barcelona s'han d'establir amb l'autorització prèvia de l'òrgan competent en matèria de carreteres de la Diputació de Barcelona.

TÍTOL SISÈ. RÈGIM SANCIONADOR I ALTRES MESURES DE PROTECCIÓ DE LA LEGALITAT CAPÍTOL I. Disposicions generals

Article 151. Potestat sancionadora

La Diputació de Barcelona té la potestat sancionadora en l'àmbit de les carreteres de les quals és titular, la qual, de conformitat amb l'establert en la Disposició addicional primera del Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de carreteres, s'exerceix d'acord amb el que estableix el Títol V de l'esmentat decret legislatiu.

Article 152. Òrgans competents

1. La presidència de la Diputació de Barcelona és l'òrgan competent per incoar els procediments sancionadors, adoptar mesures provisionals i imposar les sancions corresponents, sense perjudici de la possibilitat de delegació de la competència en altres òrgans jeràrquicament dependents en els termes i amb els requisits que estableix la legislació vigent.
2. La instrucció de l'expedient, que no pot recaure en la presidència ni en els qui n'assumeixin les competències per substitució o delegació, correspon a un funcionari de la corporació.
3. El procediment sancionador per infraccions tipificades per l'article 153.4.k, l'ha de tramitar i resoldre el departament competent en matèria de seguretat, a través del Servei Català de Trànsit.

Article 153. Infraccions

1. Són infraccions administratives les accions o omissions tipificades com a tals en la legislació sectorial vigent i en aquesta ordenança, que conté les especificacions necessàries per a identificar més correctament les conductes.
2. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.
3. Són infraccions lleus:

- a. Fer obres, instal·lacions o actuacions en la zona de servitud o d'afectació sense les autoritzacions preceptives, quan puguin ser objecte de legalització posterior.
- b. Fer obres, instal·lacions o actuacions en la zona de servitud o d'afectació, amb incompliment de les condicions de l'autorització atorgada, quan puguin ser objecte de legalització posterior.
- c. Col·locar, llençar o abandonar dins de la zona de domini públic no constituïda per la plataforma de la carretera objectes o materials de qualsevol naturalesa, quan no impliqui risc per als usuaris de la via.
- d. Vulnerar les prescripcions establertes en la normativa sectorial de carreteres en relació amb la línia d'edificació, quan l'actuació pugui ser objecte de legalització posterior.
- e. Col·locar rètols o instal·lacions similars en la zona de servitud o d'afectació sense l'autorització preceptiva, quan puguin ser objecte de legalització posterior.

4. Són infraccions greus:

- a. Fer, amb vulneració de les prescripcions establertes a la normativa sectorial de carreteres, obres, instal·lacions o actuacions en la zona de servitud o d'afectació, les quals no es puguin legalitzar-se posteriorment.
- b. Fer obres, instal·lacions o actuacions en la zona de servitud o d'afectació amb incompliment de les condicions de l'autorització atorgada, les quals no puguin legalitzar-se posteriorment.
- c. Fer obres, instal·lacions o actuacions en la zona de domini públic no constituïda per la plataforma viària sense l'autorització corresponent o sense ajustar-se a les seves condicions, sempre que es puguin legalitzar posteriorment.
- d. Destruir, deteriorar, alterar o sostreure qualsevol element de la carretera directament relacionat amb l'ordenació i la seguretat de la circulació, o modificar-ne intencionadament les característiques o la situació, quan aquesta actuació no impedeixi que l'element continuï complint la seva funció.
- e. Destruir, deteriorar, sostreure o modificar qualsevol instal·lació de la carretera o dels seus elements funcionals, quan no afecti ni la calçada ni els vorals.
- f. Col·locar, llençar o abandonar objectes o materials de qualsevol naturalesa a la plataforma de la carretera o dins la zona de domini, quan impliquin un risc per als usuaris de la via.

- g. Vulnerar les prescripcions establertes en la normativa sectorial de carreteres en relació amb la línia d'edificació, quan l'actuació no pugui ser objecte de legalització posterior.
 - h. Col·locar rètols o instal·lacions similars en la zona de domini públic sense l'autorització preceptiva o fer aquestes actuacions en la zona de servitud o d'afectació, quan no puguin ser objecte de legalització.
 - i. Fer qualsevol classe de publicitat que vulneri les prescripcions de la normativa sectorial de carreteres.
 - j. Les infraccions qualificades de lleus, quan s'hi aprecii reincidència.
 - k. Ocupar de manera temporal les zones de domini públic, de servitud i d'afectació per a usos i activitats relacionades amb la prestació de serveis de naturalesa sexual.
5. Són infraccions molt greus:
- a. Fer obres, instal·lacions o actuacions en la zona de la plataforma viària en contravenció de les prescripcions establertes per la normativa sectorial de carreteres, o, en general, en la zona de domini públic, quan aquelles no siguin legalitzables o afectin la seguretat de la via.
 - b. Deteriorar, destruir, sostreure o retirar qualsevol element de la carretera directament relacionat amb l'ordenació i la seguretat de la circulació, o modificar-ne intencionadament les característiques o la situació, quan amb aquesta actuació s'impedeixi que l'element continuï complint la seva funció.
 - c. Destruir, deteriorar, alterar, sostreure o modificar qualsevol instal·lació de la carretera o dels seus elements funcionals, quan afecti la calçada o els vorals així com les tanques instal·lades o les fites de delimitació dels terrenys de titularitat pública.
 - d. Fer activitats en la zona de servitud o d'afectació que resultin perilloses o insalubres per als usuaris de la via.
 - e. Danyar o deteriorar la carretera pel fet de circular-hi amb pesos o càrregues que excedeixin els límits autoritzats.
 - f. Fer, en la zona de domini públic, encreuaments aeris o subterranis sense l'autorització preceptiva o sense ajustar-se a les condicions de l'autorització atorgada.

- g. Les qualificades de greus, quan s'hi aprecii reincidència.

Article 154: Prescripció

1. El termini de prescripció de les infraccions és de quatre anys, per a les greus i les molt greus, i un d'un any, per a les lleus, comptadors des de la data de comissió de la infracció o, si aquesta és continuada, des de la data de realització de l'últim acte en què es consuma.
2. En el cas de publicitat s'entén com a últim acte, l'últim moment en què s'estigui fent la publicitat.
3. Si els fets, els actes o les omissions constitutius d'infracció són desconeguts per manca de signes externs, el termini comença a comptar a partir de la data en què aquests es manifestin.
4. El còmput del termini de prescripció motivat per construccions o instal·lacions s'inicia quan aquestes estan totalment acabades; es consideren acabades quan estan en condicions d'utilitat per a la finalitat prevista, sense cap altra actuació posterior.

Article 155. Interrupció de la prescripció

El termini de prescripció de les infraccions s'interromp en el moment en què s'inicia el procediment sancionador amb coneixement del presumpte responsable; s'inicia novament si aquest es paralitza per més d'un mes, per causa no imputable a la persona interessada, o bé es produeix declaració de caducitat.

Article 156. Responsabilitat per la comissió infraccions

1. Són responsables solidaris de les infraccions administratives les persones físiques o jurídiques següents:
 - a. La persona que ha promogut l'activitat. A aquests efectes, es considera com a promotor el propietari del sòl sobre o sota el qual es comet la infracció i també la persona agent, gestora o impulsora.
 - b. L'empresari o la persona que executa l'acció tipificada com a infracció.
 - c. El tècnic director.

2. En el cas d'incompliment de les condicions d'una concessió o autorització administrativa n'és responsable el titular.
3. Si les infraccions són imputables a una persona jurídica, es poden considerar com a responsables subsidiàries les persones físiques que n'integren els òrgans rectors o de direcció, llevat que hagin dissentit dels acords adoptats.
4. Són responsables de les infraccions per l'ocupació temporal de les zones de domini públic, de servitud i d'afectació per a realitzar-hi usos i activitats relacionades amb la prestació de serveis de naturalesa sexual, tant la persona que ofereix la prestació d'aquests serveis com la persona que els sol·licita i accepta.

Article 157. Sancions

1. Les infraccions tipificades en aquesta ordenança se sancionen amb les multes següents:
 - a. Les infraccions lleus, amb una multa de fins a 6.010,12 euros
 - b. Les infraccions greus, amb una multa de fins a 30.050,61 euros
 - c. Les infraccions molt greus, amb una multa de fins a 300.506,05 euros
2. Les multes assenyalades per les lletres anteriors es poden incrementar fins al total del benefici obtingut per l'infractor, per tal que la comissió de la infracció no suposi un benefici econòmic per a l'infractor.

Article 158. Criteris per a la graduació de sancions

1. En la determinació de la sanció a imposar s'ha de procurar la proporcionalitat deguda entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada.
2. Per a la graduació de la sanció s'han de tenir en compte els criteris següents, que es poden valorar separatament o conjuntament:
 - a) La magnitud i els perjudicis produïts al domini públic i a les instal·lacions addicionals.
 - b) El risc objectiu per al domini públic i instal·lacions addicionals, i/o per a tercers, que es derivi com a conseqüència de la infracció.

- c) Els riscos objectius per a la seguretat viària que es derivin de la infracció.
 - d) L'engany, la intenció i la reincidència.
 - e) La quantia del benefici il·lícit obtingut.
 - f) La transcendència econòmica i social de la infracció.
3. Es considera com a circumstància agreujant l'incompliment dels advertiments i requeriments de l'Administració per a paralitzar les obres, suspendre els usos o qualsevol altre per a restaurar l'ordre jurídic infringit.
4. En matèria d'infraccions publicitàries, es considera que hi ha intencionalitat, a l'efecte d'agreujar la graduació de la infracció, en el cas de manca d'identificació del propietari de la instal·lació publicitària en la mateixa instal·lació. També es considera que hi ha intencionalitat en el cas d'emplaçament de la instal·lació publicitària a la via pública o en terrenys de qualsevol administració o particulars, si no es disposa de l'autorització de l'administració o del particular propietari del terreny per a fer-ne l'ocupació.
5. Es considera com a factor atenuant el compliment espontani de les obligacions o deures formals de l'infractor, per iniciativa pròpia, en qualsevol moment del procediment sancionador, abans de dictar-se resolució definitiva, així com el compliment de les mesures orientades a la restitució del medi que es puguin imposar de forma paral·lela al procediment sancionador.
6. Es considera reincidència la comissió, en el termini d'un any, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan així hagi estat declarat per resolució ferma en via administrativa.

Si s'aprecia reincidència en infraccions tipificades en principi com a molt greus, l'import de la sanció es pot augmentar fins al doble de la quantitat que li correspondria si no hi hagués hagut reincidència, sense que pugui sobrepassar, per cap circumstància, el límit màxim establert per a la infracció qualificada de molt greu.

Article 159. Apreciació de delictes o falta

1. Si s'aprecia que els fets objecte d'un expedient sancionador poden ser constitutius de delictes o falta, la Diputació de Barcelona ha de traslladar les actuacions a l'autoritat judicial competent i deixar en suspens el procediment sancionador fins que aquesta no es pronunciï. No obstant això, es poden mantenir les mesures cautelars adoptades i se'n

poden adoptar de noves, si això és necessari; tant les unes com les altres s'han de comunicar a l'autoritat judicial que instrueixi el procediment penal.

2. Aquesta suspensió no afecta l'expedient incoat per al restabliment de la situació a l'estat anterior a la comissió de la infracció o, si escau, per a l'abonament de les indemnitzacions pels danys i perjudicis ocasionats.
3. La sanció de l'autoritat judicial exclou la imposició de multa administrativa i implica el sobreseïment de l'expedient sancionador.
4. Si la resolució judicial és absolutòria, es pot continuar l'expedient sancionador respectant els fets que els tribunals hagin considerats provats en resolució judicial penal ferma.
5. Quan la tramitació del procediment es paralitzi com a conseqüència de l'examen dels fets per l'òrgan judicial, queda també en suspens el termini de caducitat de l'expedient sancionador.

Article 160. Funcions d'inspecció i control viari

1. El personal adscrit a l'òrgan competent en matèria de carreteres de la Diputació de Barcelona que tingui atribuïdes les funcions d'inspecció i vigilància ha de vetllar pel compliment de les disposicions contingudes en aquesta ordenança. També han de comunicar i informar sobre les infraccions que es puguin cometre, d'acord amb el que disposa la normativa sectorial de carreteres.
2. El personal que fa la vigilància pot, quan les circumstàncies ho permetin i sempre que no se'n derivi perill, danys o perjudicis greus per als usuaris, advertir, assessorar i facilitar els tràmits perquè es compleixi la normativa sectorial de carreteres.
3. D'acord amb el que disposa l'article 89 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, el personal encarregat de les funcions públiques d'inspecció i control, té la consideració d'autoritat.
4. La descripció dels fets que resultin recollits en les actes, butlletes i informes formalitzats pel personal funcionari encarregat de les funcions d'inspecció i control, tenen valor probatori, sense perjudici de les proves que puguin aportar les persones interessades en defensa dels seus drets i interessos.

5. El personal que exerceix les funcions de control i vigilància està facultat per examinar, prèvia identificació i sense avís previ, els terrenys de propietat privada en els quals s'hagin de comprovar les actuacions corresponents i poder així recollir informació i dades per a executar millor les seves tasques, sempre que es tracti d'espais oberts.

A aquest efecte, el personal que tingui atribuïdes les funcions abans esmentades, ha d'anar degudament acreditat.

6. Si es tracta d'espais tancats o domicili particular, llevat que hi hagi consentiment exprés i per escrit del seu titular o titulars, cal obtenir prèviament, l'autorització judicial pertinent. A aquest efecte, no es considera espai tancat quan dins de la zona de domini públic hi hagi fils metàl·lics diàfans per impedir el pas de bestiar cap a la carretera.

Article 161. Mesures provisionals

1. La presidència de la Diputació o l'òrgan en que hagi delegat per acordar i resoldre el procediment sancionador, un cop iniciat aquest, ha d'ordenar la paralització immediata de les obres i la suspensió dels usos que no disposin d'autorització preceptiva o no s'ajustin a les condicions de l'autorització atorgada. La paralització té el caràcter de mesura provisional i cautelara.
2. Així mateix, pot acordar, per a assegurar l'efectivitat de la resolució a què es refereix l'apartat 1, el precintament de les instal·lacions i la retirada dels materials i la maquinària que s'utilitzin en les obres, a càrrec de les persones interessades, i qualsevol altra de les mesures provisionals que estableix la legislació en matèria de procediment administratiu.
3. Aquestes mesures també podran ordenar-se abans de la iniciació del procediment, en els casos d'urgència inajornable i per a la protecció provisional dels interessos implicats. Les mesures provisionals adoptades han de ser confirmades, modificades o aixecades en l'acord d'iniciació del procediment, que s'ha d'efectuar dins dels quinze dies següents a la seva adopció.
4. Les mesures provisionals poden ser alçades o modificades durant la tramitació del procediment, d'ofici o a instància de part, en virtut de circumstàncies sobrevingudes o que no es van poder tenir en compte en el moment d'adoptar-les.

En tot cas s'extingeixen quan tingui efectes la resolució administrativa que posi fi al procediment administratiu.

CAPÍTOL II. Procediment sancionador

Article 162. Formes d'iniciació del procediment sancionador

1. El procediment sancionador s'inicia d'ofici per resolució de la presidència de la Diputació de Barcelona, o de l'òrgan en qui delegui la competència, bé sigui com a conseqüència dels butlletins de denúncia del personal que du a terme els serveis de vigilància o bé per petició raonada d'altres òrgans, per raó de les seves competències o per denúncia formulada per altres persones físiques o jurídiques. Aquesta resolució ha d'establir la separació deguda entre la fase instructora i la sancionadora, que s'encarrega a òrgans diferents.
2. En cap cas no es pot imposar una sanció sense que s'hagi tramitat el procediment oportú.
3. No es poden iniciar nous procediments de caràcter sancionador per fets o conductes tipificades com a infraccions en la comissió de les quals l'infractor persisteixi de manera continuada, mentre no s'hagi dictat una primera resolució sancionadora, amb caràcter executiu.

Article 163. Període d'informació prèvia

Per valorar l'existència d'una possible infracció, abans de l'acord d'iniciació de l'expedient, l'òrgan competent pot ordenar l'obertura d'un període d'informació o actuacions prèvies, amb la finalitat d'esbrinar la determinació dels fets i la identificació dels subjectes que apareguin com a presumptament responsables, i les circumstàncies rellevants que concorrin en uns i altres.

Les actuacions prèvies les han de dur a terme els òrgans que tinguin atribuïdes les funcions d'investigació, indagació i inspecció.

Article 164. Iniciació

1. L'acord d'iniciació de l'expedient s'ha de comunicar a l'instructor, al qual s'han de traslladar totes les actuacions que existeixin sobre això, i s'ha de notificar juntament amb el plec de càrrecs als interessats.
2. L'acord d'iniciació ha de contenir almenys:

- a) La identificació de la persona o persones presumptament responsables.
 - b) Els fets que motiven la incoació del procediment, la seva possible qualificació i les sancions que puguin correspondre, sense perjudici del que resulti de la instrucció.
 - c) La identificació de l'instructor i, si s'escau, secretari del procediment, amb indicació expressa del règim de recusació d'aquests.
 - d) L'òrgan competent per a la resolució del procediment i norma que li atribueix aquesta competència, amb indicació de la possibilitat que el presumpte responsable pugui reconèixer voluntàriament la seva responsabilitat, amb els efectes que preveu l'article 169.1.
 - e) Les mesures de caràcter provisional que hagi acordat l'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador, sense perjudici de les que es puguin adoptar durant aquest de conformitat amb l'article 161.
 - f) La indicació del dret a formular al·legacions i a l'audiència en el procediment i dels terminis per al seu exercici, així com la indicació que, en cas que no s'efectuïn al·legacions en el termini previst sobre el contingut de l'acord d'iniciació, aquest pot ser considerat proposta de resolució quan contingui un pronunciament precís sobre la responsabilitat imputada.
3. Excepcionalment, si no hi ha elements suficients per a la qualificació inicial dels fets l'acord inicial ha de disposar que l'instructor de l'expedient ha de formular el plec de càrrecs, i ha de portar a terme i impulsar totes les actuacions de la seva competència per a la instrucció de l'expedient.
 4. En l'acord d'iniciació s'atorga a les persones interessades deu dies hàbils des de la recepció de la notificació per formular al·legacions i proposar proves per a la defensa dels seus drets o interessos. En cas que l'acord inicial qualifiqui els fets que motiven el procediment i contingui un pronunciament precís sobre la responsabilitat imputada, si no es presenten al·legacions, aquest acord pot ser considerat com a proposta de resolució.

Article 165. Instrucció del procediment i plec de càrrecs

1. En cas que, excepcionalment, l'acord inicial no disposi el plec de càrrecs, l'instructor ha de practicar d'ofici totes les actuacions que consideri necessàries per a determinar els

fets i els responsables, i ha de formular, a la vista de les actuacions practicades, el plec de càrrecs corresponent.

2. Quan de les actuacions practicades resulta la presumpta comissió d'altres infraccions no incloses en els fets que serveixen de base per a la resolució d'incoació de l'expedient, o la presumpta responsabilitat de persones diferents d'aquelles contra les quals s'ha adreçat inicialment l'expedient sancionador, l'instructor ho ha de comunicar a l'òrgan que l'ha incoat, el qual ha de resoldre el que sigui procedent.
3. En qualsevol moment del procediment, abans de la formulació de la proposta de resolució, l'instructor pot proposar a l'òrgan que va incoar el procediment, i aquest decidir per iniciativa pròpia, l'adopció de mesures provisionals, així com l'ampliació o l'aixecament de les adoptades prèviament.
4. L'òrgan instructor pot resoldre el procediment, podrà acordar l'arxiu de les actuacions, sense que sigui necessària la formulació de la proposta de resolució, quan en la instrucció del procediment es doni alguna de les circumstàncies següents:
 - a) La inexistència dels fets que puguin constituir infracció.
 - b) Quan els fets no estiguin acreditats.
 - c) Quan els fets provats no constitueixin, de manera manifesta, una infracció administrativa.
 - d) Quan no existeixi o no s'hagi pogut identificar la persona o persones responsables o bé apareguin exemptes de responsabilitat.
 - e) Quan es conclouï, en qualsevol moment, que la infracció ha prescrit.

Quan la inexistència de responsabilitat afecta només alguna o algunes de les diverses persones contra les quals s'adreça el procediment, el sobreseïment es disposa només respecte d'elles i continua el procediment quant a la resta. La resolució per la qual s'acorda el sobreseïment s'ha de notificar a tots els interessats en el procediment i, si escau, al denunciant.

5. En el cas que l'instructor hagi de formular el plec de càrrecs, l'ha de notificar als interessats i els ha de concedir un termini de deu dies, comptadors des de l'endemà d'haver rebut la notificació, per presentar les al·legacions i els documents pertinents i per proposar, alhora, les proves que es pretengui valer per a la defensa.

Article 166. Pràctica de la prova

1. L'instructor ha de resoldre sobre l'admissió de les proves proposades per l'interessat i ha d'ordenar la pràctica de totes les que consideri procedents, les despeses de les quals les ha de sufragar qui les proposi.
2. L'instructor només pot declarar improcedents aquelles proves que, per la relació amb els fets, no poden alterar la resolució final a favor del presumpte responsable. La declaració d'improcedència de la prova ha de ser motivada i no és procedent interposar-ne recurs en contra.
3. Els fets declarats provats per resolucions judicials penals fermes vinculen a l'instructor.

Article 167. Proposta de resolució

1. Una vegada concloua la instrucció del procediment, l'instructor ha de formular una proposta de resolució, la qual ha d'indicar la posada de manifest del procediment i el termini per presentar al·legacions i presentar els documents i les informacions que es considerin pertinents. En la proposta de resolució s'han de fixar de manera motivada els fets que es considerin provats i la seva qualificació jurídica exacta, s'ha de determinar la infracció que, si escau, constitueixen, la persona o persones responsables i la sanció que es proposa, la valoració de les proves practicades, en especial les que constitueixen els fonaments bàsics de la decisió, així com les mesures provisionals que, si s'escau, s'hagin adoptat.
2. En el cas que s'apreciïn les circumstàncies a què es refereix l'article 165.4, però l'òrgan instructor no faci ús de la facultat que té per resoldre, ho ha de declarar en la proposta de sobreseïment i elevar-la a l'òrgan competent.

Article 168. Tràmit d'audiència i elevació de la proposta de resolució

1. La proposta de resolució s'ha de notificar als interessats perquè en el termini de deu dies, comptadors des de l'endemà d'haver rebut la notificació, pugui formular davant l'instructor de l'expedient les al·legacions que estimi pertinents.
2. Un cop acomplert el tràmit d'audiència, l'instructor ha d'elevat l'expedient amb la proposta de resolució i la valoració de les al·legacions a l'òrgan competent per a resoldre el procediment.

Article 169. Terminació del procediment sancionador

1. Un cop iniciat un procediment sancionador, si l'infractor reconeix la seva responsabilitat, es pot resoldre el procediment amb la imposició de la sanció que correspongui.
2. Quan la sanció tingui únicament caràcter pecuniari o bé calgui imposar una sanció pecuniària i una altra de caràcter no pecuniari però s'ha justificat la improcedència de la segona, el pagament voluntari per part del presumpte responsable, en qualsevol moment anterior a la resolució, implica la terminació del procediment, excepte pel que a la reposició de la situació alterada o a la determinació de la indemnització pels danys i perjudicis causats per la comissió de la infracció.
3. En tots dos casos, quan la sanció tingui únicament caràcter pecuniari, l'òrgan competent per resoldre el procediment ha d'aplicar una reducció del 50% sobre l'import de la sanció proposada. La reducció esmentada ha d'estar determinada a la notificació d'iniciació del procediment i la seva efectivitat està condicionada al desistiment o la renúncia de qualsevol acció o recurs en via administrativa contra la sanció.

Article 170. Resolució del procediment

1. La presidència de la Diputació, o l'òrgan en què delegui la competència, ha de dictar la resolució corresponent, que ha de ser motivada, i ha de decidir sobre totes les qüestions que plantegin els interessats i les que es derivin de l'expedient.
2. La resolució no es pot basar en fets diferents dels fixats a la proposta de resolució, sense perjudici que se'n faci una valoració jurídica diferent. No obstant això, quan l'òrgan competent per resoldre consideri que la infracció o la sanció revesteixen més gravetat que la determinada a la proposta de resolució, s'ha de notificar a l'inculpat perquè aporti totes les alegacions que consideri convenientes en el termini de quinze dies.
3. La presidència de la Diputació, o l'òrgan en qui delegui la competència, ha de dictar la resolució corresponent, que ha d'incloure, a més del contingut de l'article 167.1, la valoració de les proves practicades, en especial les que constitueixen els fonaments bàsics de la decisió, ha de fixar els fets i, si s'escau, la persona o persones responsables, la infracció o infraccions comeses i la sanció o sancions que s'imposen, o bé la declaració de no-existència d'infracció o responsabilitat. També ha de fer referència, si escau, als pronunciaments necessaris sobre l'exigència a l'infractor per a la restitució del medi a l'estat anterior a la comissió de la infracció, així com als referents a la indemnització pels danys o perjudicis causats.

4. La resolució es notifica als interessats amb la indicació que aquesta posa fi a la via administrativa.
5. Quan les conductes sancionadores hagin causat danys o perjudicis a l'administració i la quantia destinada a indemnitzar aquests danys no hagi quedat determinada en l'expedient sancionador, s'ha de fixar mitjançant el procediment complementari establert en els articles 176 i 177 d'aquesta ordenança, la resolució dels quals és executiva immediatament.

Article 171. Tramitació simplificada

1. En el cas d'infraccions que s'hagin de qualificar de lleus o quan els correspongui una sanció pecuniària inferior a 601 euros, l'òrgan competent per iniciar el procediment pot adoptar la tramitació simplificada, sense que calgui la oposició expressa per part de l'interessat.
2. El procediment administratiu tramitat de manera simplificada ha de ser resolt en trenta dies, a comptar del següent en què es notifiqui a l'interessat l'acord de tramitació simplificada del procediment i ha de constar únicament del tràmits següents:
 - a) Acord d'inici del procediment.
 - b) Al·legacions formulades a l'inici del procediment durant el termini de cinc dies.
 - c) Tràmit d'audiència, únicament quan la resolució hagi de ser desfavorable per a l'interessat.
 - d) Informe del servei jurídic quan aquest sigui preceptiu.
 - e) Dictamen del Consell d'Estat o de la Comissió Jurídica Assessora en els casos en què sigui preceptiu.
 - f) Resolució.
3. En el cas que el procediment exigeixi la realització d'un tràmit no previst a l'apartat anterior, ha de ser tramitat de manera ordinària.
4. En qualsevol moment del procediment anterior a la seva resolució, l'òrgan competent per a la seva tramitació pot acordar continuar d'acord amb la tramitació ordinària.

Article 172. Caducitat de l'expedient

1. Si transcorreguts 6 mesos des de l'acord d'iniciació de l'expedient sancionador, no hi ha cap resolució expressa, el procediment caduca, d'acord amb les normes reguladores del procediment administratiu comú.
2. Transcorregut el termini de caducitat, la presidència de la Diputació o l'òrgan que tingui delegada aquesta competència, ha de dictar una resolució de declaració de caducitat i d'arxivament de les actuacions. En el supòsit que la infracció no hagi prescrit s'ha d'iniciar un nou procediment sancionador.

Article 173. Supòsits d'interrupció de la caducitat

El termini per a dictar i notificar la resolució queda suspès en els casos que estableix la legislació bàsica sobre procediment administratiu i, a més, en els supòsits següents:

- a) Si s'està tramitant un procés judicial penal pels mateixos fets, o per altres fets racionalment impossibles de separar-los, i s'ha acordat suspendre el procediment.
- b) Si el procediment queda paralitzat per una causa imputable al presumpte infractor, mentre no desapareguin les causes que van motivar la paralització del procediment.

Article 174. Executivitat

La resolució és executiva des que ja no sigui possible interposar-hi cap recurs ordinari, i en la resolució es poden adoptar les disposicions cautelars necessàries per garantir-ne l'eficàcia mentre no sigui executiva i que poden consistir en el manteniment de les mesures provisionals que si s'escau s'hagin adoptat.

Quan la resolució sigui executiva, es pot suspendre cautelament la seva execució, si l'interessat manifesta a l'Administració la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa. La suspensió cautelar esmentada finalitza quan:

- a) Hagi transcorregut el termini legalment previst sense que l'interessat hagi interposat un recurs contenciós administratiu.

b) L'interessat, tot i haver interposat un recurs contenciós administratiu:

1r. No hagi sol·licitat en el mateix tràmit la suspensió cautelar de la resolució impugnada.

2n. L'òrgan judicial es pronunciï sobre la suspensió cautelar sol·licitada, en els termes que s'hi preveuen.

CAPÍTOL III. Altres mesures de protecció de la legalitat

Article 175. Multes coercitives

1. Per a l'execució dels actes administratius que impliquin, conforme a aquesta ordenança, una obligació per als destinataris es poden imposar multes coercitives, d'acord amb l'article 62 del Text refós de la Llei de carreteres i la normativa sobre el procediment sancionador administratiu general, amb el requeriment i l'advertiment previs corresponents.
2. Si es comprova l'incompliment d'allò que s'ha ordenat, en un període de temps que sigui suficient per a dur a terme les actuacions necessàries, es poden reiterar les multes coercitives, les quals no poden ésser d'una quantia superior a 601,01 euros cadascuna.
3. La imposició de multes coercitives és independent de les sancions que es puguin imposar amb aquest caràcter i n'és compatible.

Article 176. Danys al domini públic viari

1. En cas de danys en una carretera i els seus elements funcionals, l'òrgan competent de la Diputació de Barcelona incoa i tramita l'expedient administratiu corresponent al presumpte responsable, per a determinar la veracitat dels fets, els perjudicis causats i la indemnització dels danys, la qual és exigible per via de constrenyiment.
2. A l'efecte establert en el cas descrit en l'apartat anterior, l'òrgan competent de la Diputació de Barcelona inicia l'expedient de reclamació de danys i trasllada al presumpte responsable el pressupost detallat del cost de reparació dels danys, perquè en el termini de 15 dies presenti per escrit les alegacions i els documents que estimi pertinents en defensa dels seus interessos.
3. L'import de la indemnització dels danys causats a la carretera s'ha de fixar definitivament en la resolució corresponent.

4. En el supòsit que la reparació del dany sigui urgent per al servei normal de la carretera, la Diputació de Barcelona pot reparar-la immediatament a càrrec de la persona causant.
5. En cas de manca de pagament, s'actua segons el que disposa el Reglament general de recaptació.

Article 177. Restitució del medi a l'estat anterior

1. La incoació d'expedient sancionador és independent de l'obligació, exigible en qualsevol moment, de restituir el medi físic alterat a l'estat anterior a la comissió de la infracció i l'obligació d'indemnitzar dels danys i perjudicis ocasionats. Les obligacions de restitució, reposició i indemnització són exigibles al promotor de l'activitat o a la resta dels responsables.
2. Abans de l'acord d'iniciació de l'expedient, es pot ordenar l'obertura d'un període d'informació prèvia per a esbrinar les circumstàncies dels fets i la determinació dels subjectes que són presumptes responsables. En cas que s'hagi iniciat expedient sancionador, no cal aquest tràmit previ.
3. La tramitació de l'expedient de restitució del medi s'inicia d'ofici per l'òrgan competent de la Diputació de Barcelona, mitjançant la redacció d'una proposta de resolució, en què ha de constar la referència a la situació alterada, els pronunciaments de l'obligació de fer i les actuacions necessàries a realitzar pel causant de la situació alterada per tal de reposar el medi a l'estat originari. També s'ha d'incloure l'import de les despeses, danys i perjudicis ocasionats que es pot expressar en un pressupost ajustat i detallat.
4. La proposta de resolució s'ha de notificar a la persona interessada perquè en el termini de deu dies formuli les al·legacions pertinents.
5. Transcorregut el termini esmentat en el punt 4 d'aquest article, l'òrgan competent pot adoptar la resolució definitiva, en què es fixi el termini per restituir la situació física alterada i l'import de despeses, danys i perjudicis ocasionats. Un cop transcorregut el termini fixat en la resolució, sense que la persona interessada hagi restituit la situació física alterada, la Diputació de Barcelona pot actuar de forma subsidiària, a càrrec de l'obligat, o compel·lir el causant amb multes coercitives, de forma reiterada d'acord amb l'article 174 d'aquesta ordenança, fins a aconseguir l'execució pel subjecte obligat.

6. Quan la restitució no sigui possible i, en qualsevol cas, quan s'hagin produït danys irreparables i perjudicis, els responsables han d'abonar les indemnitzacions que corresponguin.
7. En el cas que la Diputació de Barcelona faci les actuacions de forma subsidiària, ha d'adoptar la resolució d'execució forçosa a costa de la persona obligada que li ha de servir de fonament jurídic per a fer les actuacions, i que es limita al contingut exacte de la resolució que va imposar l'obligació, i ha d'iniciar el dia i l'hora en què es farà l'execució forçosa i se li notificarà a la persona interessada. L'import de les despeses, danys i perjudicis pot liquidar-se provisionalment i fer-se abans de l'execució amb vista a la liquidació definitiva.
8. La indemnització ha de consistir en una quantia igual al valor dels béns destruïts o a l'import del deteriorament dels béns i s'ha de fixar, segons els criteris següents, aplicant el que proporcioni el valor més gran:
 - a. El valor teòric de la restitució i la reposició quan els danys són irreparables.
 - b. El cost total de les despeses de reconstrucció o reparació corresponent.
 - c. El benefici obtingut per l'infractor amb l'activitat il·legal.

Article 178. Exigibilitat

L'import de les multes coercitives i de les despeses ocasionades per l'execució subsidiària de les actuacions de restitució del medi i de les indemnitzacions per danys irreparables originats per infraccions, es pot exigir per via administrativa de constrenyiment, de conformitat amb el procediment establert als articles 70 i següents del Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació.

Article 179. Suspensió dels efectes de les autoritzacions i les llicències

Si el contingut d'una autorització o d'una llicència constitueix una infracció viària de caràcter notori i greu, l'òrgan que l'ha atorgada ha de resoldre la suspensió dels efectes i la paralització immediata de les obres iniciades, i ha de revisar l'acte en via administrativa, de conformitat amb el que estableix la normativa de procediment administratiu.

Article 180. Nul·litat d'autoritzacions i llicències

Són nul·les de ple dret les autoritzacions administratives i les llicències que hagin estat atorgades contravenint el que estableix la normativa sectorial de carreteres.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Primera

En tot el que aquesta Ordenança no preveu, serà d'aplicació el Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de carreteres i el Reglament general de carreteres, aprovat pel Decret 293/2003, de 18 de novembre, en tot allò que no s'oposi a l'esmentada Llei.

Segona

Els preceptes d'aquesta ordenança que, per sistemàtica, incorporen o reproduïen aspectes de la normativa directament aplicables a les carreteres de titularitat de la Diputació de Barcelona, s'entén que són automàticament modificats en el moment en què es modifiqui o derogui la normativa esmentada.

En els supòsits de modificació de la normativa, continuen sent vigents els preceptes que són compatibles o que permeten una interpretació harmònica amb els nous principis de la normativa modificada, mentre no hi hagi una adaptació expressa d'aquesta ordenança.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Primera

La remissió a les circulars tècniques a què fa referència l'article 145 d'aquesta ordenança, s'entén que són les aprovades pel Ministeri de Foment, mentre la Diputació de Barcelona no tingui circulars tècniques pròpies.

Segona

Aquesta ordenança serà d'aplicació als expedients iniciats a partir de la seva entrada en vigor. Els expedients iniciats amb anterioritat, es regiran per la normativa anterior.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única

Queda derogada l'Ordenança d'Ús i Defensa de les Carreteres de Titularitat de la Diputació de Barcelona (BOPB Núm. 110 - 9.5.1995)

DISPOSICIÓ FINAL

Única

La present Ordenança reguladora de les carreteres de titularitat de la Diputació de Barcelona entrarà en vigor una vegada hagin estat complerts els requeriments establerts a la legislació i al dia següent de la publicació en el Butlletí Oficial de la Província dels acords relatius a la seva aprovació definitiva i el seu text íntegre.

El secretari delegat, Francesc Bartoll i Huerta
Barcelona, 20 de març de 2018